

Sayı: 12 Kasım/Aralık 2023 2 Aylık İdeolojik Kùltür Dergisi

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

**DİRENEN GENÇ KADINLAR İLE DİRİLİŞE
DİRİLİŞ İLE ÖZGÜR ÖNDERLİĞE**

İÇİNDEKİLER

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

PERSPEKTİF

Kadının Öfkesine, Özgürlük Bilincine Ve Hareketine Destek Vermek

En Yüce Yoldaşlık Ve İnsanlık Değeridir

4

GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

46. Zafer Yılı Genç Kadınların İntikamı Olmalıdır!

7

DOSYA

Tarihin En Sancılı Doğumlarından Biri PKK'dır Dünya Kadın Özgürlük Devrimi Bu Doğumun Adıdır
Kürdistan'da Kadın Şiddetine Karşı Gül Ve Diken Olmak!

12

PORTRE

Sozdar'ca Özgürlüğe Sevdalanmak

22

ŞEHİTLERLE DİYALOG

Bana Değil, Kendi Özgürlüğünüze Layık Olmanız Çok Önemli

24

GERİLLA KALEMİNDEN

Özgürlük Savaşçıları

27

KÜLTÜR VE SANAT

Parastina Çanda Kevnar

29

DİRENİŞÇİ KADINLAR

Eger Ez Şehîd Bikevim Bila Gora Min Li Faraşînê Be!

31

DEVİRİMCİ HALK SAVAŞI

Devrimci Halk Savaşı Bir Bütündür - II

33

YURTSEVER GENÇ KADIN

Vegea Xwe Têkoşin Dixwaze

36

KAVRAMLAR

Diriliş

38

SERBEST KÖŞE

Jin Jiyan Azadî, Serbixe Azadî!

40

ÜNİVERSİTE

Düşmandan Yar Olur mu?

42

ÇALAKÎ

Kurdistan ji we re Bibe Goristan!

46

MİZAH

Qirix Nedir, Nasıl Yaşar?

47

- EDITÖR -

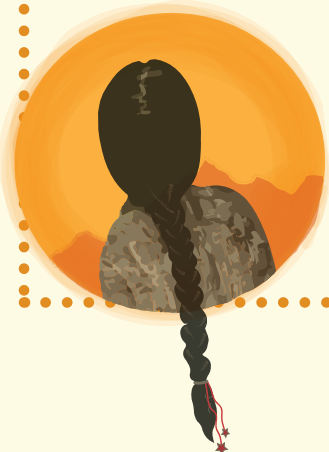
“Direnen Genç Kadınlar İle Diriliş
Diriliş İle Özgür Önderliğe”

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR!

Yurtsever Genç Kadın dergimizin Kasım-Aralık sayısında “Direnen Genç Kadınlar İle Diriliş Diriliş İle Özgür Önderliğe” şiarıyla yeniden değerli okuyucularımızla buluşuyoruz. Her süreci anı anına amansız bir savaşıla geçiren Kürdistan devrimi için kasım-aralık ayları oldukça önemli ve anlamlı bir yere sahiptir.

Bilindiği üzere yarım asırdır yürüttüğü eşsiz özgürlük mücadelesiyle günümüzde evrensel bir düzeye ulaşan PKK, 27 Kasım 1978 yılında Amed’in Lice ilçesine bağlı Fis köyünde kuruldu. Önder APO’nun “Kürdistan Sömürgeci” tespitiyle Kürt halkı için soykırımdan kurtulma, yeniden diriliş ve özgürlük tarihini yazma gibi kutsal ve yüce anlamlar taşıyan 27 Kasım günü, bu yıl da yine faşist düşmanın başkenti Ankara’da fedai eylem gerçekleştiren Şehid Erdal Şahin ve Şehid Rojhat Zilan’ın fedai ruhuyla, yeniden diriliş bayramı olarak kutlanacaktır. Bu vesileyle 27 Kasım Diriliş Bayramı başta evrensel özgürlük önderi Rêber APO’ya, tüm devrim şehitlerimize, yurtsever halkımıza, zindan direnişçilerine kutlu olsun. Öte yandan “Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü” de kasım ayının 25’ine denk gelmektedir. Görüldüğü üzere mücadele anlamıyla öne çıkan kasım ayı, kadın için özellikle genç kadınlar için son derece önemli bir aydır. Rêber APO’nun “PKK bir kadın partisidir” sözüyle özgür kadın rengine bürünen PKK, yine kadının her türlü şiddet, baskı ve zor ile büyük bir mücadele yürüttüğü bir Parti haline gelmiştir. Bu görkemli mücadelenin “JIN JIYAN AZADÎ” felsefesiyle taçlandığı bu süreci genç kadınlar olarak anlam ve önemine göre büyük bir kararlılık ve azim ile karşılamalıyız. Bunun için Yurtsever Genç Kadın dergimiz de mücadele gerçeğine göre farklı konuları ile sizlerle birliktedir.

İki yılı aşkın bir süredir ağır tecrit altında bırakılan ve eşsiz bir şekilde direnen Rêber APO’nun perspektifi, süreç karşısında genç kadınları aydınlatacak olan Genç Kadın Perspektifi, farklı konularıyla dosya yazılarımız, özyönetim sürecinde büyük bir kahramanlık sergileyerek şehadete ulaşan şehid Sozdar Şerger’in portresi ve daha birçok kategorisiyle tüm genç kadınları Yurtsever Genç Kadın dergimizi okumaya çağırıyoruz.

GENÇ KALIN, GENÇ YAŞAYIN!

YURTSEVER GENÇ KADIN DERGİSİ

KASIM-ARALIK

2023

KADININ ÖFKESİNE, ÖZGÜRLÜK BİLİNCİNE VE HAREKETİNE DESTEK VERMEK EN YÜCE YOLDAŞLIK VE İNSANLIK DEĞERİDİR

ÖNDER APO

Özgür pozisyon nedir? Kadın neden koşuyor? Şimdi dikkat edersek, daha da fazlası sevgi olayı geliyor. Bunun kaynağına biraz inecektiniz. Bu nasıl geliyor? Ayrıca benim ilgilerim var, dikkat edin. Yani halk için engin düşünme, gerçekten büyük sabır ve inatla çalışmaların başında olmam, siz kadınlara da hep belli bir yer verme uğruna savaşımam söz konusudur. Özgür statü ve özgür ilişki uğruna sınırsız bir savaş verme durumunu görmek gerekiyor. Bizzat ben elimi uzattım. Büyük bir çekim gücünü göstermem çok somut. Bazı sonuçlara yol açan gelişmeler ortaya çıktı. Benim durumumun gerçekten biraz iş yapan bir durum olduğunu görün. Ben ille dediğim doğrudur diye, hemen kabul edin demiyorum, fakat biraz incelemesini bilin. En azından irtibatı iyi yaklarsanız, özgür konuma ulaşmanın sihirli anahtarlarını ele geçirebilirsiniz. Bana göre bu en değerli anahtardır. Bu, tartışmaya da açıktır. Ben

bu konuda oldukça cesur davranmaya çalışıyorum. Herkes 'kadın' demiş ve yüklenmiştir. Nazım Hikmet bile, "Karımızdır, sarı öküzümüzdür, bilmem neyimizdir" diye yüklenir. Bir süs bebeği halinde düşünmekten tutalım bilmem ne biçim tasvirlerle kadar gider. Yani edebiyatı bol yapılmıştır. Sonuçta son derece kötürüm, ayaklar altında dönüp duran bir tip ortaya çıkmıştır. Biliyorsunuz, kadın onurda-şerefte hep ikinci planda tutulmuştur. Fazla sözü dinlenmez, ciddiye alınmaz ve toplumsal-siyasal karar süreçlerinde yer verilmez. Zaten askeri alanda hiç yeri yoktur. Ailede bile yeri belirtildiği gibi "sarı öküzden" sonra gelir. Dünyanın eziyeti, mihneti çekilir. Şimdi bu statüyü bu tuhaflığıyla kabul etmek ve buna onur demek, bana göre bir insana yapılabilecek en büyük hakarettir. Benim buna karşı çıkmam, bu tip sonuçlara götüren her türlü ilişkiye, evliliğe ve bunun kültürüne

karşı çıkmam bundandır. Dikkat edin; büyük sabırlıyım, ilke adamıyım. Sanmıyorum, bazı ilkelere sebatla bağlanma gücünü benim gibi başka bir kişi gösterebilsin. Nitekim tanıyanlar, "Bütün yaşamını bir ilkeye göre ayarlayan insan olarak ilk defa sana rastlıyoruz" diyorlar. Kimseyi kendime ucuz bağlamaya da ihtiyacım yok. Fakat büyük toplum ülküsü ve buna ulaşmak için büyük yoldaşlık, benim yaşamımın ta kendisidir. Dilsiz Kürt toplumunun bin defa bitmiş tükenmiş kişiliğinden bu kahramanları yarattık.

Somut olarak kadın özgürlük mücadelesi kendi öz partisini kurmaktan kitlesel kadın hareketi, tüm sivil toplum örgütlenmesi ve demokratik siyaset yapılanmalarına kadar iç içe yürütülmek durumundadır. Kadın erkek egemenliğinin ve toplumunun elinden ne kadar kurtulur ve bağımsız inisiyatifıyla hareket edip güç kazanırsa, o denli özgür kişilik ve kimlik sahibi olabilir. Erkenden baş bağlama en zalim bir köleliktir. Hiç başını -aklını- bağlamama en soylu davranıştır. Çarşaftan, türbandan tutalım

pornoya kadar erkek eliyle kadına dayatılan uygulamaların alçaklığı hiçbir sınıf ve ulus kötülüğü kadar olamaz. Dolayısıyla kadının öfkesine, özgürlük bilincine ve hareketine destek vermek en yüce yoldaşlık ve insanlık değeridir. Ortadoğu en güçlü tanrıça kültürü kadar en derin kadın köleliğinin yaşandığı uygarlığa tanıdık bölgedir. Üçüncü büyük cinsel kırılmayı sağlayarak kadın lehine büyük bir yürüyüşe de tarihine yaraşır biçimde yer vermek durumundadır. Büyük düşüşlerin kalkışı da büyük olur. Bu temelde âdeta yeni bir tanrıça dininin müminleri gibi yaklaşırsak, hak edilmiş kutsal analığa ve aşk kadınlığına ulaşabiliriz... Cinsel cazibe objesi olarak değerlendirmeyi aştığımız oranda, kadını değerli bir dost ve yoldaş kılabiliriz. En güç olan ilişki, cinsiyetçiliği aşmış kadın dostluğu ve yoldaşlığıdır.

İnsan eliyle inşa edilen insan eliyle yıkılabilir. Burada ne bir doğa kanunu ne de bir yazgı söz konusudur. Şebekenin, kurnaz ve güçlü adamın kanserli ve hormonlu yaşamının elleri olan tekellerin yıkılası düzenlemeleridir

**"Özgür Konuma
Ulaşmanın Sihirli
Anahtarlarını Ele
Geçirebilirsiniz
Bana Göre Bu En
Değerli Anahtardır"**

söz konusu olan. Bilinebildiği kadarıyla evrendeki bu en harika çiftin derin bir anlamlaşmaya ulaşmalarının gereğini hep hissettim. Kadınla önce düşünmenin, nerede, ne zaman, ne kadar bozukluk varsa tartışma ve gidermenin önemini tüm ilişkilerin önüne koyma cesareti gösterdim. Sadece güçlü düşünen, iyi, güzel ve doğru karar verebilen, böylece beni aşarken kendisine hayran bırakabilen ve muhatabım olabilen kadın, şüphesiz felsefi arayışımın köşe taşlarındandır. Evrendeki yaşam akışının sırlarının bu kadınla en iyi, güzel ve doğru tarafıyla anlam bulacağına hep inandım. Ama tüm erkeklerden farklı olarak, önümdeki 'erkek ve sermaye' malıyla, doksan bin kocalı Hürmüz'le varoluş tarzımı paylaşmayı reddeden ahlâkıma da inandım.

Bekledikleri ve istedikleri kadar onların olduğumu söylüyor, selamlarımı iletiyorum. İnsanlık bunlarla olacak, aşk, arkadaşlık, yoldaşlık bunlarla olacaktır. Kadının özgürlüğünden korkmamak gerekir. Kadın kendi öz namusunu kendisi savunmalı. Kadın kendi kendini savunan insan olacaktır. Ben kadınla böyle yoldaşım. Kadınlar özgürleşmek için kadın kurtuluş ideolojisinde derinleşmeliler, ideolojik güç olarak var olabilmeliler.

Erkeklerle karşı alacakları çok yol var, erkeğe fazla güvenmemeli. Kadın kendi bağımsızlığını koruyacak. Kadının özgürlüğünden korkmamak gerekir. Ben kadınla böyle yoldaşım. Ben kadınlara çok görkemli yoldaşlık yaptım, kadınla çok güçlü bir arkadaşlığım var. Bu bir güç, inanç meselesi. Kadın yoldaşlarımın bana ilişkin emeklerine böyle karşılık veriyorum. Bilmelerini istediğim en önemli bir hakikat, onların savaşın da barışın da kaderini belirleyecek kadar güçlü olmaları gerektiğidir.

Sevginin işçisi olarak tanınıyorum kendimi. Sizler için yaşıyorum. Sizlerin özlemleri yaşam gerekçemdir, sizinleyim. Kazanılacak özgür bir dünya var. Kazanılacak özgür bir yaşam var. Asla ucuza, değersize ve acılara anlam vermeyen ilişkilere girmeyin. Tüm ilişkileriniz acılardan süzölmüş, büyük ve anlamlı sevgi değeri olmalıdır. Dogmatik olmayın ama asla ilkesiz de olmayın. Bir gün mutlaka gerici ve zorba erkeği hizaya getirecek güçlü kadına ulaşacaklarına dair duyduğum inançla, sürecin ruhuna uygun mücadelenizi yükseltmenizi diliyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

"Kazanılacak
Özgür Bir
Dünya Var
Kazanılacak
Özgür Bir
Yaşam Var"

46. ZAFER YILI GENÇ KADINLARIN İNTİKAMI OLMALIDIR!

FARAŞİN SÎDAR

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü Paradigma ekseninde yürüttüğümüz mücadelemiz 2024 yılına gireceğimiz bu süreçlerde tarihi bir dönemin eşiğindedir. Özellikle son 8 yılda zirveleşen amansız mücadelemiz tüm dünyanın gözleri önünde özgürlüğe kazandırma amacıyla başta Zap, Avaşın ve Metina da olmak üzere, nice bedeller verilerek yürütülmüş ve paradigmamız kazanmıştır. Yani tüm ezilen halklar ve özelde de erkek zihniyetinin tüm kirli politikalarından en çok zarar gören ve saldırıya maruz kalan dünya kadınları kazanmıştır. Jin Jiyan Azadî evrensel bir uyanışın, başkaldırının ve örgütlenmenin felsefesi olmuştur.

Hiç şüphesiz tüm bu gelişmelerin yaratıcısı, 50 yılı aşan mücadelesi ve direnişi ile insanlığın kurtuluşu için tüm hegemonik güçleri karşısına alan ve savaştan Önder APO ve Önder APO'nun felsefesi ile kendini donatıp özgürlük mücadelesinde yolumuzu aydınlatan bir meşale olan kahraman şehitlerimizdir. Şehitlerimize layık olma istemi ve onların hayallerini gerçekleştirme arzusu bize mücadeleyi büyütmeyi öğretir. Sömürgeciliğe karşı yürütülen bu onurlu savaşta ileriye doğru olan adımlarımızı daha

da kararlaştırır. Önderliğimiz, şehitlere verilmesi gereken cevabı her zaman tarihi adımlar atarak ve mücadeleyi yeni bir başarı zirvesine taşıyarak vermiştir ve bizlere de şehitlere bağlılığın nasıl olması gerektiğini göstermiştir. Önderliğimiz 'Ben şehitlerin vasiyeti için yaşıyorum.' demiştir. Tüm Parti değerlerimizin oluşumu ve inşası, şehitlere bağlılığın bir ifadesi ve layık olma çabası olduğunu bir kez daha bu sözü ile de bizlere anlatmıştır.

Partileşmeyi, ordulaşmayı ve kadın özgürlük devrimini bu düzeye taşıması Önder APO'nun Şehid Haki Karer, Şehid Eğîd, Şehid Beritan ve Şehid Zeynep Kınacı'ya bağlılığın ifadesidir. Şehidlere bağlılık, Önderliğimizde bu şekilde tanımlamıştır.

Bu temelde başta 26.yılına girdiğimiz Uluslararası Komplonun amacına ulaşmaması için bedenlerini Önderliğimiz etrafında ateşten bir çember haline getiren 'Güneşimizi Karartamazsınız' devrimci hamlesinin ölümsüz fedailerine ve onların takipçileri olan; Ankara'da düşmanın en girilemez dediği yerde, her gün Önderliğimizi, Partimizi ve halkımızı tasfiye etmeye yönelik saldırı planlarının kararlaştığı

yerde fedai eylem gerçekleştiren Şehid Erdal ve Şehid Rojhat 'ı saygıyla anıyor ve onlara layık olma sözümüzü yineliyoruz. 2023 yılı her açıdan yoğun bir mücadele yılı olmuştur. AKP-MHP faşist rejimi ve bu imha saldırılarının esas sorumlusu ABD, İngiltere, Almanya, Fransa, İsrail gibi kapitalist modernitenin hegemonik güçleri, Önderliğimizi ve Özgürlük Hareketi'mizi tasfiye etmek için her türlü kirli politikalara, katliamlara ve insanlık dışı uygulamalara başvurmuş ve topyekûn bir imha saldırı planını devreye koymuştur. Özellikle bu imha-tasfiye saldırılarını başta Önderliğimize karşı hayata geçirmişlerdir. Önderliğimiz 26. yılına giren ağır işkence ve tecrit koşullarında İmralı'da insanüstü bir direniş göstermektedir. Önderliğimiz "İmralı'daki durum; eski paradigmayla yeni paradigmanın yani kapitalist modernite ile demokratik modernitenin odağı, en amansız savaşım yeri konumundadır. Devletçi, iktidarcı paradigma ile özgürlükçü, demokratik paradigmanın, bu iki çizginin, savaşının odağı konumundadır. Dolayısıyla İmralı sistemine, paradigmalar temelde bakılmalıdır. İmralı'daki durumun, iki paradigma savaşımının odağı olduğunu; çok doğru, derinlikli, yetkince bilince çıkartarak anlamak, kavramak gerekmektedir." demiştir. Bu tecrit koşullarının en ağır şekilde Önderlik üzerinde uygulanmasına rağmen Önderliğin paradigmasının tüm dünyaya yayılması ve halklar tarafından özelde de kadınlar tarafından bu denli benimsenmesi

ve her kesimi mücadeleye kaldırması, Önderliğimizin tek bir kelimesinin dahi dışarıya çıkmasına tahammül etmemekte ve izin vermemekte olan hegemonik güçleri yani çarmıh sisteminin sorumlularını boşa çıkarmıştır. Önderliğimizden 2021 yılının 25 Mart'ından beri hiçbir haber alınamamaktadır. Bu da yetmezmiş gibi faşist soykırımcı güçler tarafından verilen sözde disiplin cezalarına gün geçtikçe bir yenisi daha eklenmektedir. Önderliğimizin ve şehitlerimizin sayesinde yarım asırdır büyüyen ve önemli kazanımlar elde eden mücadelemiz hiç şüphesiz 2023 yılında da nice bedeller verilerek görkemli bir direniş ile dört parça Kürdistan'da ve dünya genelinde güçlü kazanımlar elde etmiştir. Kapitalist sistem ve şahlandırdığı erkeklik, iflas etmiştir. Fakat sürdürülebilirliğini sağlamak için her zamankinden daha fazla kadına saldırmaktadır. Çünkü yaşadığı kriz ve kaosları aşmanın önünde Önderlik ideolojisi ile örgütlenen kadınların özgürlük arayışları ve direnişleri engeldir. Kadınlar cinsiyetçi sistem ve rejimlere karşı örgütlenme ve mücadeleleriyle tüm evrene umut olmaya devam etmektedir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Faşist diktatör şefin yeniden seçim adı altında iktidara yerleştirilmesi ile birlikte Özgürlük Hareketi'mize karşı gelişen soykırım konsepti derinleştirilerek sürdürülmektedir. Hakan Fidan öncülüğünde

"Jin Jiyan Azadî Evrensel Bir Uyanışın, Başkaldırının Ve Örgütlenmenin Felsefesi Olmuştur"

yapılan diplomasinin ya da soykırım planlamalarının en temel ayağı; Önderliğimize ve Özgürlük Hareketimize, halkımıza, halklarımıza, demokrasi ve özgürlük güçlerine karşı geliştirilecek düşmanca bitirme planlarıdır. Türkiye'yi yeni Osmanlı planları temelinde Ortadoğu'da başat güç haline getirme hedefiyle hareket etmektedirler. Esasında DAİŞ ile hedeflenen ideolojik, siyasi hedeflerin hemen hemen aynıdır. Ortadoğu, egemen erkek sistemin temsilcisi olan TC eli ile şekillendirilmek istenmektedir. Mayıs seçimlerinin Erdoğan taraflı desteklenmesi, uluslararası sistem tarafından mevcut sonucun bu denli olumlu karşılanmasının sebebi, hem ideolojik hem de siyasidir. Verili erkek sistemi, Özgür Kürtlük ve Özgür Kadın çizgisinin Ortadoğu'da gelişmesinden çok fazla korkmaktadır. Köleliği sağlama almak için kadın, erkek egemen saldırıların odağındadır. Bu beş bin yıldır böyle süregelmiştir. Çünkü bu zihniyet sindirme politikalarını yürütmek için sınırsız ve ölçsüz şiddeti amaç haline getirmiştir. Başka türlü halkların başkaldırılarını önleyemezler. Fakat kilit nokta buradadır ki özgürlük istemi şiddetle yok edilebilecek bir şey değildir. Aksine daha çok büyür ve amansız olur. Bu anlamda Kadın özgürlük mücadelemiz kendi başına devrimdir. Biz hep 'devrimi yapacağız' diyoruz fakat esasta devrimi gerçekleştirmişiz. Kadını, sistemden koparıp sistem karşısında örgütleyerek bu zihniyetten ve onun yaşamından kopararak sistemin

altına dinamit döşemiştir. Bu gelişmeler evrensel bir boyutta yankı uyandırmakla kalmayıp bu erkek iktidar güçlerini bitirme ve iktidarlarını çökertme anlamı taşımaktadır. Bu süreçte AKP- MHP faşist diktatörlüğü, bütün kirli saldırılarını toplum üzerinde uygulamaya geçirdiği her alanda ilk hedefinin genç kadınlar olduğunu bu günlerde yaşanan kadın katliamlarında somut bir şekilde görmekteyiz. Genç kadınlar olarak bize dayatılan bu zorba ve tecavüzcü sisteme karşı kendimizi koruma ve savunmanın tek yolunun Önderliğin oluşturduğu Kadın Kurtuluş İdeolojisi olduğunun bilinciyle hareket etmeliyiz. Çünkü Önder APO her zaman ve her şart altında özgürlüğü için savaştan bir halkın yanı sıra özgür kadını da yaratmak istedi. Bundan kaynaklı Kadın Kurtuluş İdeolojisini geliştirerek bu temelde bilinçlendirerek örgüt ve eylemine kavuşturdu. PKK'nin kadında yıllardır yarattığı direniş ruhu artık hiçbir biçimde önü alınamaz bir noktaya geldiği herkes tarafından bilinmektedir. Bu süreçten sonra başta genç kadınlar olmak üzere bütün kadınların yapması gereken PKK militanlarının fedaice büyük bedeller vererek yarattığı bu direnişçi tarihe sahip çıkmaktır.

Bütün genç kadınlar olarak yıllarca erkek egemen zihniyetinin dayatmalarına maruz kalmanın bir kader olmadığını aksine bu zihniyete karşı başkaldırmış binlerce direnişçi kadının olduğunu PKK tarihine

bakarak açık bir şekilde görmüş oluruz. Çünkü PKK'deki kadın mücadelesinin amacı yarattığı bu direnişçi ve mücadeleci ruhla tüm ezilen kadınların mücadelesini birleştirmek, faşist erkek egemen sistemleri alt üst etmek ve oluşturulan mevcut düzenleri ortadan kaldırarak insanlığı özgür ve eşit bir toplumla buluşturmaktır. Bundan kaynaklı özelde Kürt kadınları başta olmak üzere mevcut sistemi kabul etmeyen tüm kadınlar PKK'li kadınların yürüttüğü bu mücadele etrafında kenetlenmeli ve özgür yarınların amansız kavgasında yerlerini almalıdırlar. Yaşanacak onurlu ve gerçek bir yaşamın PKK hakikatinde buluşmakla olacağını bilmelidirler.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

İçinden geçtiğimiz sürecin kritik ve çok hassas olduğunu yine güçlü bir mücadeleyle büyük kazanımların elde edilecek bir süreç olduğunu unutmamamız gerekiyor. Düşmanın hemen hemen her gün özel savaş yöntemleriyle topluma yöneldiği yine bu kirli oyunlarını hayata geçirirken de ilk hedefinin genç kadınlar olduğunu devamlı hafızamızda tutmamız oldukça önemlidir. Son 8 yıldır AKP-MHP faşist rejimi tüm kirli politikalarını kadın ve gençlik üzerinden yürütmektedir. Hiçbir dönemde AKP-MHP faşist rejimi döneminde olduğu kadar kadın katliamlarına, tecavüz ve taciz saldırılarına rastlanılmamıştır. Sahte kirli aşk oyunları ve bireysel özgürlük adı altında üniversite ve yurtlarında ördükleri ağlara her gün yüzlerce

genç kadını çekmeye çalışmaktadırlar. Genç kadınlar düşmanın bu kirli oyunlarını kabul etmeyince vahşice katledilmektedir. Son süreçte Aydın'da üniversite okuyan Zeren Ertaş adlı genç kadın da bunlardan biriydi. Bunu daha sonra her zamanki gibi topluma bir kaza olarak göstermek için de bütün kurum ve adamlarını devreye sokmaktan çekinmeyen bir faşist rejim iktidarıyla yeniden karşılaştık. Bugün bunu kabul etmeyen ve buna karşı bir mücadele içerisinde olan binlerce yurtsever genç kadın olduğunu biliyoruz. Kuzey Kürdistan'ın muazzam bir direniş tarihi ve kültürüne sahip olduğunun bilinciyle bu direniş kültürünü devam ettirme sorumluluğunu yerine getirmeliyiz. Bu sorumluluğun biz genç kadınlara düştüğünü de unutmamalıyız. Yıllardır özgürlük için nice güzel yoldaşlarımızın büyük bedeller verdiğini unutmamak gerekiyor. Tarihin bu antlaşma süreci sıradan bir süreç olarak ele alınamaz. Rêber APO "bu dönemler yüreğin sonuna kadar haykırdığı, yaşama hakkına hiçbir dönemde bu biçimde yaslanılmadığı özgürlük dönemleridir" diyor. Biz bu dönemi daha geçen yıl Rojhilat'ta Jina Amini isimli genç kadının saçlarının bir kısmının görünmesi gerekçe yapılarak ahlak polisleri tarafından darp edilerek katledilmesinin ardından ahlak ve vicdan sahibi tüm insanları en başta da "JIN JIYAN AZADÎ" şiarıyla özgürlük isteyen binlerce kadını bir araya getirirken görmüştük. Şu an da Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da bir çok üniversitede genç kadınlar öncülüğünde ve "JIN JIYAN AZADÎ" sloganlarıyla yapılan eylemleri bütün genç kadınların

sahiplenmesi gerekiyor. Faşist iktidarın bu saldırılarına sadece basın açıklamalarıyla ve yürüyüşlerle karşı çıkmak oldukça yetersizdir. Genç kadınlar da dinamizmleri gereği bunlarla sınırlı kalmamalıdır.

Önümüzdeki önemli günlerden biri de 25 Kasım günüdür. Bizim genç kadınlar olarak bu ayda ası yapmamız gereken şey bulunduğumuz her alanda mücadele gerçekliğinden aldığımız inanç, umut ve zaferle yine genç kadınların öncülüğündeki serhildanlarla 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Gününde düşmanın bu kirli politikalarına karşı öz savunmamızı kuşanmaktır. Önder APO ve Kadın Özgürlük Mücadelesinin Öncülüğünde bugün dünya kadınlarının perspektifi haline gelen "JIN JIYAN AZADÎ" sloganı kapitalist erkek devlet zihniyetinin panzehiri niteliğindedir.

Bu temelde başta yurtsever genç kadınlar olmak üzere özgürlük inancı taşıyan herkes bu saldırılara karşı cevap sahibi olmalıdır. Özgürlük için direnmekte ısrar etmelidir. Okulda, sokakta, iş yerlerinde yani düşmanın kendini konumlandığı her alanda faşist iktidar rejiminin soykırımlarına karşı serhildanlarla 'dur' demenin zamanıdır. Bütün yaşam alanlarımızı özgür yaşam için mücadele alanı yapmalıyız. Bunları yaparken de Önderlik tarzıyla ve temposuyla her genç kadını bilinçlendirmek ve sorunlara anında çözüm gücü olabilmek esastır. Bu anlamda yurtsever genç kadınlar, daha önce Genç Kadın Hareketi'mizin başlatmış olduğu "Jin, Jiyen, Azadî; Serbixê Azadî" hamlesini esas alıp bugün üniversitelerde "JIN JIYAN AZADÎ" sloganlarıyla yapılan serhildanlara öncülük ederek tarihi görevlerini ertelemeyen yerine

getirmelidir. Bunları yaparken Önder Apo'nun "beni sevmek, saymak; düşüncemi anlamak ve hayata geçirmekle olur" sözünden yola çıkmak aydınlatıcı olacaktır. Böylece Önderliği okuyarak ve bilince çıkartarak özgür yaşamı yaratabiliriz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

27 Kasım 1978 tarihinde kurulan ve başta Önderliğimiz ve Partimizin kurucu kadroları şahsında bir güneş gibi doğan PKK, 45. yılını tamamlayıp 46. mücadele yılına adım atmaktadır. Geçen süre içerisinde eş benzeri olmayan kahramanlıklar sergilenmiş, tarihi kişilikler açığa çıkmış ve büyük değerler yaratılmıştır. Yine 45 yıllık soluksuz mücadele tarihinde kendini Kürdistan'ın özgürlüğü için aday olan on binlerce kadın-erkek militan bu uğurda şehadete ulaşmış, her şehadet yeni bir zaferin müjdeleyicisi olmuştur. PKK'nin kuruluşu aynı zamanda özgür Kürt kadının da yeniden dirilişi ve hayata dönmesidir. Bu yıl PKK'nin kuruluş yıl dönümünü kutlamaların yanı sıra halkımıza uygulanan faşizan saldırılardan ve AKP-MHP faşizmiden hesap sorma gününe dönüştürmeliyiz.

PKK'nin 46. yılına girerken fedai kadın gerçekliğini doğru anlamak ve yürütülen mücadeleyi sahiplenmek, PKK ile kazanılacak olan kadın özgürlüğü için mücadele etmek her yurtsever genç kadının sorumluluğudur. Başta yurtsever genç kadınlar olmak üzere mevcut erkek-devlet iktidar sistemini kabul etmeyen tüm sosyalist kadınlar, PKK'li ve PAJK'lı kadınların yürüttüğü bu mücadele etrafında birleşmeli ve özgür yarınların kavgasında yerlerini almalıdır. Onurlu ve gerçek bir yaşam PKK hakikatiyle yaratılan yaşamdır.

"Düşmanın Kendini Konumlandığı

Her Alanda Faşist İktidar

Rejiminin Soykırımlarına Karşı

Serhildanlarla 'Dur' Demenin Zamanıdır!"

DOSYA

Tarihin En Sancılı Doğumlarından Biri PKK'dir Dünya Kadın Özgürlük Devrimi Bu Doğumun Adıdır

Kürdistan'da Kadın Şiddetine Karşı Gül Ve Diken Olmak!

TARİHİN EN SANCILI DOĞUMLARINDAN BİRİ PKK'DIR DÜNYA KADIN ÖZGÜRLÜK DEVRİMİ BU DOĞUMUN ADIDIR

DILZAR DÎLOK

Devrimcilik, halkın ve yaşamın değerli olduğu ilkesinden yola çıkar. PKK, Kürdistan'ın da tüm dünya ülkeleri kadar değerli olduğunu, Kürdistan halkının da özgür yaşama hakkı olduğunu, bu hakkı elde etmek için yerine getirmesi gereken görevlerin olduğunu ortaya koyan iddialı bir çıkıştır. PKK'nin kuruluşu 20. yüzyılın son çeyreğine yerleşmiş olsa da 20. yüzyılın rengini değiştirecek bir Ortadoğu ve dünya dinamizmi yaratmıştır. Çünkü PKK kuruluşuyla birlikte Kürtlüğün yoktan var edilmesine kadar Kürt kadınının yoktan varediliş sürecini başlatmıştır.

Ortadoğu'da adı dahi anılmayan, her boyutta yok sayılan; dili, varlığı tümünden inkâr edilen, kültürü ve emeği anı anına sömürülen ve egemen kimliğin inşasının harcı haline getirilen Kürtlük gibi bir gerçeğin en dip kısmı sayılan Kürt kadınının var olmaya yeltenmesi, yoktan varoluş gibi tanrısal bir eylemden daha etkilidir. Bu etki basit ya da sıradan bir etki değildir. Bu çıkışın anlamını bilmeden, bugün tüm dünya kadınlarının dillendirdiği "JIN JIYAN AZADÎ" sloganına anlam vermek zordur. Bu sloganla ispatlanan, en zayıf olanın en belirleyici olmasıdır. Dünyanın en zayıf halkalarından sayılan

Ortadoğu'nun da en zayıf halkası olan Kürdistan'dan ve Kürdistan'ın da en zayıf toplumsal halkası olan kadının yani yokluğun var olması, özgürleşmesi ve tüm dünyayı etkileyen bir özgürlük rüzgarını estirerek tüm dünya kadınlarını bu rüzgara vermesidir.

Bu sonuç, Önder Apo'nun tüm ön görülerinin gerçekleşmesidir. Tüm bunların gerçekleşmesi kuşkusuz PKK çıkışıyla birlikte mümkün olduğundan PKK çıkışına bakmak, orada kadının durumuna bakmak gereklidir. PKK tarihi, PKK'de kadın tarihi günlerce anlatılan derslerin konusudur, uzun kitap ciltlerinin konusudur, ancak belli başlıklar halinde de olsa bazı noktalara dikkat çekmek önemlidir.

Ömrünün baharındaki bir grup Kürdistanlı gencin örgütlenmesi zamanla özgürlüğe aşk düzeyinde tutkuyla bağlı olan insanların örgütü haline gelmiş ve en çok özgürlüğe ihtiyacı olan kadınlar da bu partileşmedeki yerlerini günden güne çoğalarak almaya başlamıştır. Kadının mücadele içerisinde yer alışı öncelikle özgür Kürt kimliğini ve bağımsız Kürdistan'ı yaratma gibi genel mücadele

amaçları ekseninde gelişmiştir. Ancak şu da unutulmamalıdır ki Kürdistan gibi feodal boyunduruğun en acımasız ve ağır biçimde yaşandığı bir toplum içerisinde gerçekleşen bu katılımlar oldukça derin anlamlarla yüklü özgürlük çıkışlarıdır. Dolayısıyla ilk dönemlerdeki kadın katılımlarını bir bütün olarak genel ya da cins çelişkisinden ve mücadelesinden tümünden bağımsız bir katılım şeklinde değerlendirmek oldukça eksik ve yetersiz tespitlere yol açacaktır.

O dönemde katılan kadın arkadaşların cins bilinci ve cins çelişkisi üzerinden bir katılım gerçekleştirdiği tespitini yapmak doğru olmamakla birlikte arayışları olan bir katılım gerçekliği olduğunu da inkâr etmemek gerekmektedir. Hem genel Özgürlük Mücadelemizin hem de Kadın Özgürlük Hareketimizin bugün geldiği düzeye baktığımızda kadın arkadaşların katılımları bizlere normal gelebilir. Ancak bilmeliyiz ki bugünkü en küçük normallik bile inşa edilirken büyük bedeller verilerek yaratılmıştır. Kürdistan'da yaşayan kadınların evinin eşiğinden adımını dışarıya atmadığı, feodalizmin etkilerinin derinden yaşandığı koşullarda hem de hareketin başlangıç aşamalarında, halkın ve kadınların yurtseverlik ve özgürlük bilinçlerinin gelişmediği süreçlerde böylesi bir katılım birçok zorluk arz etmektedir. Böylesi koşullarda mücadeleye, özgürlüğe cesaret etmek oldukça değerli ve anlamlıdır. İlk katılan kadın arkadaşlar en zorlu koşullarda yaşayıp genç yaşlarında kahramanca şehadete ulaşmayı, geleneksel ve ucuz yaşama tercih etmişlerdir. Dolayısıyla ilk katılan kadın arkadaşlar kadın özgürlük hareketimizin

soy damarlarıdır. Onlar mücadele ederken tutunacağımız güç kaynaklarımızdır. Bizim ana kök hücremiz, hakikatimiz, cins değerlerimizdir. Onlar yüzümüzü, yüreğimizi, beynimizi dönmemiz gereken özsel gerçekliklerimizdir. PKK çıkışı TC tarihinin en kanlı, en zorba ve en halklar düşmanı döneminde gerçekleşmiştir. Sancılı doğumların en sancılılarından olmuştur. Dünya egemenliğinin dayatmaları, halklara karşı uygulanan inkârcı siyaset kadar yerellerde de halklar üzerinde terör estiren iktidarlar vardır. Ancak dünya devrim dalgası da az değildir. 68 devriminin Türkiye gençliği üzerindeki etkisi devrimsel düzeydedir. Üzerine gelen 12 Eylül darbesi de Türkiye'de esen devrim dalgasını tümünden bastırma ve yok etmeyi hedeflemiştir. Önderlik çıkışı 1971 darbesinin baskılarının en yoğun olduğu dönemde gerçekleşmiş, bu baskılar içinde ideolojik grup olarak kendini örgütleyerek hazırlanmıştır. 1978'de PKK kuruluşu da aynı şekilde büyük baskılara rağmen ayakta kalma, var olma ısrarıyla gerçekleşmiştir.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi Önderliksel bir hareket olarak doğmuş, Önderliğimiz şahsında bunun ideolojik zemini oluşturulduğu gibi öncü Apocu kadrolar tarafından bu darbe zindanlarda boşa çıkarılmıştır. Burada sistemi boşa çıkaran Mazlum Doğan, Hayri Durmuş, Kemal Pir ve diğer arkadaşların gösterdiği yenilmezlik, sözünden dönmeme ve bunun direnişini gösterme, egemen sömürgeci sistemin alternatifsiz olmadığını kanıtlamıştır. Bu direniş, toplumda öldürülmeye çalışılan özgürlükçü ruhun parti ideolojisiyle birleştirilerek sistem karşısında bir silaha

"PKK Kuruluşuyla Birlikte Kürtlüğün Yoktan Varedilişine Kadar Kürt Kadınının Yoktan Varediliş Sürecini Başlatmıştır"

"PKK Gibi Kadını Geliştiren, İrade, Bilinç Ve Güven Kazandıran, Kadını Söz Sahibi Yapan Özgürlük Ortamı Kadının Toplumsal Cendereden Kurtuluşu Anlamına Gelmektedir"

dönüştürülmesiyle somutlaştırılmış ve kadın-erkek ardıklarını yaratarak yeni yaşam modelinin temelini oluşturmuştur.

19.yüzyıl tüm dünya halkları için olduğu kadar dünya kadınları için de köklü değişimlerin yaşandığı bir dönem olmuştur. Dünyaya yayılan devrimci dalgayla erkek egemenlikli uygarlıkla en fazla uyumsuzluk içerisinde olan kadın da bu dalgalanma içerisinde yerini almıştır. Koşullar ülkelere, sosyal sınıfa, mezheplere göre değişen hızda da olsa genel toplumlarda yaşanan hareketlenmelerle beraber kadında da özgürlüğe evrilme gelişmiştir. Kürdistan kadını bu dalgaya geç de olsa 20.yüzyılın sonunda güçlü bir özgürlük ideolojisi ve örgütüyle katılmıştır.

Kadınların çoğu despot bir babadan, kocadan, ekonomik sıkıntılardan, egemen sistemden ve geleneksel yaşam tarzından kaçmak isterler. Bu durum birçok kadın için geçerli olduğu gibi pek çok erkek için de geçerli bir durumdur. Ancak başlangıçta

sömürgeciliğin yarattığı derin hayal, inanç ve umut kırıklıklarıyla Kürdistanlı kadın ve erkeklerin sınırlı bir kısmı bu arayışlar içerisine yönelmiş ve Özgürlük Hareketine katılım sağlamıştır. Kendisini yalan ve hileler üzerinden şekillendiren bir sistem için bu tür bir arayış elbette en şiddetli nükleer tehditten daha tehlikelidir. Ve sistem de bunun farkındadır ki kadın katliamlarını teşvik eden bir yapılanmayı tüm bireylere dayatmakta ve kadını cüceleştirmeye yönelmektedir. Bu yöneliş salt eylemlerle sınırlı değildir, yaşamın her karesinde sürmekte, ataerkil sistem kadına yönelik saldırılarını her anlamda günümüzde zirve düzeyde sürdürmektedir. Dolayısıyla ancak böyle bir yoğunluk, inanç ve bilinç düzeyi zirvede süren yönelimleri karşılayabilecektir.

Böyle bir toplumsal zemin içinden çıkan kadınlar ve erkekler PKK ile geleneksel modelin terk edildiği yeni bir yaşam, ilişki ve kişilik alanıyla tanışmışlardır. Kadından her zaman itaat ve özverinin istendiği ataerkil bakış açısının aşılmasıyla yeni bir kadın ve yaşam formülasyonunun inşa edilmesi çabası PKK'yi

kadın için çekim merkezi kılmıştır. Kürdistan toplumunda fedakâr ana, iyi 'karı', erkeğin kendini tatmin ettiği cinsel nesne olan köle kadın arketiplerine karşı savaşım başlatılmış, sosyalist disiplinin zamansal dokusuna yeni bir motif olarak özgür kadın motifi işlenmiştir.

Böylesi bir toplumsal gerçeklik içerisinde PKK gibi kadını geliştiren, irade, bilinç ve güven kazandıran, kadını söz sahibi yapan özgürlük ortamı kadının toplumsal cendereden kurtuluşu anlamına gelmektedir. Kürdistan özgürlük hareketi toplumun içinde bulunduğu düşürülmüşlüğü, kimliksizliği, dar sınırlara hapsedilmişliği analiz ederek bu gerçeklikten sıyrılmayı ve bu geleneksel geri gerçekliğe meydan okumayı hedefleyen bir hareket olarak doğmuştur. Toplumu boğan, cendere altına alan, hezeyana uğratan bu geleneksel geri gerçekliğin çözülüşü toplumsal cinsiyetçiliğin özgürleştirilmesinden, cinslerarası eşitsizliğin aşılmasından, geleneksel ilişki ağlarının parçalanmasından geçmektedir. Çünkü tüm köleliklerin temeline kadın köleliğini, tüm egemenliklerin temeline de erkek egemenliğini koyan PKK, ideolojik formülasyonunu oluştururken bunu sadece sınıf ve ulus egemenliğiyle sınırlı tutmamakta, cins egemenliğine karşı da savaş açmaktadır. Özgürlük mücadelelerini tahakkümcü zihniyetin etkilerinden kurtarmanın ve kalıcı başarıya götürmenin tek yolu kadının mücadeleye aktif, bilinçli ve iradeli katılımını sağlayacak zeminin yaratılmasıdır. Bir toplumun gelişmişlik düzeyi o toplumdaki kadının gelişmişlik düzeyiyle anlaşılıyor, bir hareketin gelişmişlik düzeyi de o hareket içerisinde yer alan kadınların özgürlük düzeyiyle anlaşılmalıdır. Hiçbir özgürlük hareketi kadın katılımının bu düzeyde olmasına cesaret edememiştir. PKK'nin buna cesaret etmesi özgürlük ideolojisine olan güveninden, özgürlük ahlâkına olan inancından, özgürlük bilincinin derinliğinden kaynaklanmaktadır. Kuşkusuz, Önderliğimizin karakteri hareketin oluşumunu, karakterini, ilkelerini belirlemiştir. Önderliğimizin çocukluk yıllarından itibaren kadının özgürlüğüne ilgili olması ve daha sonraki yıllarda da kadınla özgür bir

arkadaşlık kurma arayışının gelişmesi, kadına yönelik geliştirilen yaşamın çirkinliğini ve zorluklarını derinden hissedebilen bir duyarlılığa sahip yürek enginliğinde oluşu, yaşadığı sorgulamalar ve arayışlar kendi alternatif toplumunu inşa etmesine neden olmuştur. Tabi ki o dönemler açısından Önderliğimizin özgürlükçü yaklaşım ve arayışları henüz tanımlanamamış, mücadelemiz içerisinde cins çelişkisi ve toplumsal cinsiyetin özgürleştirilmesi problemi bir program ve perspektife kavuşturulmamıştır.

İlk katılımlardan olan Sakine Cansız arkadaş ve Kesire Yıldırım'ın o dönem gençlik üzerindeki etkisi büyüktür. Genç kadınların, öğrenci gençliğin, Dersim ve Güneybatı bölgelerindeki kadınların mücadeleye katılmasında bu katılımlar belirleyici olmuştur. Yine Hilvan direnişi ve kadın öncülüğü, kadının belirleyiciliği, feodalizme vurulan darbe de Kurdistan'da kadının kendi etrafına çizilmiş çemberi kırarak özgürlük ırmağına katılma isteminin gelişmesinde büyük rol oynamıştır. PKK Ortadoğu'ya geçtiğinde bu gruplar içinde kadın arkadaşlar da vardır. Artık kadınlar salt kendi sınırlarını değil ulus devlet sınırlarını da kırarak kendi ülkesini kurmanın büyük özgürlüksel adımlarını atmaktadır. Ülke dışına çıkış yapan 250 kişilik her grupta 20-25 kadın arkadaş da yer almıştır. Ülke dışına çıkan kadın arkadaşlar ağırlıkta aktif çalışan ancak deşifre olmuş ve yakalanma durumu olan arkadaşlardır. Ayşe Akarsu (Pazarcık), Saime Aşkın (Dersim), Hanım Yaverkaya, Sultan Yavuz, Fadime Kılı, Necla Çelik, Ozan Mizgîn (Gurbet Aydın), Meral Kızır (Zehra), Aysel Çürükkaya, Azime (Mihriban Saran), Emine Gerger, Ayşe (Bircan Yıldız), Zelal, Çiçek Selcan (Ruken), Cahide Şener, Cemile Merkit, Bahar (Batman), Nadire, Cahide Çelik ve Fidan Yıldırım ülke dışına çıkan gruplarda yer alan kadınlardandır. Bu dönem zorlu ve krizli olduğu kadar yıldızlarla yazılacak tarihin karanlığı yırtma yıllarıdır. Önderlik buradaki yaşamı, mücadeleyi, eğitimi gözlemleyerek büyük çözümlemelerin zeminini yaratmıştır.

PKK 3.kongresiyle birlikte kadın çözümlmeleri geliştirilmiş ve özgün kadın örgütlenmesi kararı alınmıştır. 90'lı yıllar kadının tanrıçasal direnişine tanıklık etmiş, öncü karakterleri ortaya çıkarmıştır. Binevş Agal'ın direnişi Kurdistan kadınının uyanışını getirmiştir. 90'lar Zekiye Alkan ile tutuşturulan özgürlük ateşi dağlara ulaşmıştır. PKK 4.kongresiyle birlikte halk serhildanları gelişmiş ve gerillalaşma şiarı kitlesel katılımları getirmiştir. Beritanlarla dağ başlarında teslim olmayan özgür iradenin komutanlaşmasının zemini olmuştur. Beritan arkadaşın şahadeti ve kadın ordulaşması, tüm Kurdistan genç kadınlarının özgürlük ordusu saflarına yönünü çevirmesini sağlamıştır.

Yoğun gerilla katılımları, kadının kitleler halinde geleneksel yaşamdan koparak PKK saflarına katılması, yeni bir yüzyılın kapılarını aralamıştır. Bundan sonrası Önderliğin kadın sorununa özel eğilmesi, kadın üzerinden toplumun tümünü çözümlemesi ve kadının yeniden özgür inşası temelinde toplumun inşası bir temel bir yol haritası olarak ortaya çıkmıştır. Bundan sonra ne erkeklerin egemen zorba baskılarına, ne kadınların geri geleneksellikte ısrarlarına katlanılacaktır. Bundan sonrası erkeğin dönüştürülmesi, özgürlük yoluna çekilmesi ve bu temelde özgür toplumun adımlarının atılmasıdır. Sonrası ise coşkun bir ırmağın akışıdır.

1997 yılının 8 Mart'ında kurulan YAJK, ordulaşan kadının kendi özgün örgütlenmesini birlik düzeyinde derinleştirmeyi esas almış ve büyük tarihsel-toplumsal tabuların kırılmasını sağlamıştır. Bu süreci zirveleştiren ve yeni aşamaya geçişini zorlayan ise Zeynep

Kınacı (Zilan) yoldaşın fedai eylemidir. Önder Apo'nun bu eyleme cevabı, Kopuş teorisiyle kadının erkekten kopuşu ve Kadın Kurtuluş İdeolojisi ile sosyalist ideolojide açılım yapmak olmuştur. Bu dönemin Kurdistan devrimi kadar tüm dünya devrimlerine katkısı tarihsel olmuş, artık yerinden sökülemeyecek kadar köklü olan özgürlük adımları atılarak tüm dünya kadınlarına maledilmiştir. Bugüne kadar gelen özgür eş yaşam, "JIN JIYAN AZADÎ" ve jineolojiyle devam eden de budur.

"Önderlik Buradaki Yaşamı, Mücadeleyi, Eğitimi Gözlemleyerek Büyük Çözümlmelerin Zeminini Yaratmıştır"

KÜRDİSTAN'DA KADIN ŞİDDETİNE KARŞI GÜL VE DİKEN OLMAK!

ROŞAN SEMSÜR

25 Kasım kadına yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günüdür. Şiddetin tarihi tam olarak bilinmemekle beraber sistematik hale gelmesi 5000 yıllık bir tarihe sahiptir. Şiddet kavramı farklı disiplinler tarafından ele alınmış, bir kişi veya topluluğun, fiziksel ve ahlaki bütünlüğüne, mülkiyetine, kültürel veya sembolik değerlerine karşı verilen zarar olarak tanımlanırken, hem fiziksel hem de psikolojik acı verme yönüne de vurgu yapılmıştır. Genel tanım itibarıyla de güçlü olanın güçsüz olarak gördüğünü denetimi altına almak, kendisini kabul ettirmek için uyguladığı zor şeklinde ifade ediliyor. Bu yönüyle de şiddet egemen erkeğin ve tabi ki devletin ilk ve en temel silahı oluyor. Kime karşı sorusuna ise ilk ezilen sınıf ve cins olan kadınlar, cevap olarak verilebilir. Kadın, cinsiyetçiliğin geliştirildiği

toplumlarda aslında doğduğu andan itibaren şiddet görmeye başlar. Kadına dönük “Neden erkek doğmadı” biçimindeki baskı, çocuk yaşta evlendirilmesi, küçük görülmesi, ucuz işlerde çalıştırılması, evdeki emeğinin görülmemesi gibi farklı şiddet biçimleriyle devam eder.

Hegemon erkek sistemi kadınların kölelik ve sömürge hallerinin devamını kendi ömürlerinin garantisi olarak gördüklerinden, zor aygıtları kadar ideolojik ikna güçlerini de kullanırlar. Bu nedenle de şiddet, fiziksel olduğu kadar psikolojiktir. Zorla olduğu kadar içselleştirilmiştir. Medya araçları kadına karşı şiddette etkin olarak kullanılır. Bir dizi kültürünü ele alalım mesela: Maçoluğa, erkekliğe övgüler dizilen bu dizilerde ilişkilerde erkeğin sevgisinin bir ölçütü olarak kıskançlık verilir. ‘Seven erkek kıskanır’mış!

Peki kıskanan erkek ne yapar? Kadının hangi kıyafeti giyeceğine, kiminle arkadaşlık kuracağına, nereye, ne zaman gideceğine, nasıl konuşup güleceğine karar veren o olur. Ama bu diziler yoluyla, kıskanılmak kadınlara sevildiklerinin bir ölçüsü olarak benimsetilince, uğradıkları bu şiddeti de görmez oluyorlar haliyle. Erkeğin koyduğu bu sevgi kuralları ihlal edilirse, bu şiddet biçimi zamanla sözde seven erkeğin fiziksel şiddetine evrilir. Erkege gemen zihniyetin “sever de döver de” patentli maskeli şiddetidir bu aslında.

Bu sistemin bize sunduğu her şeyi tersten okumak gerektiğini anladığımızda, detaylarda gizlenen şiddeti görmek de zor olmayacaktır. Bazen bir bakışta, bazen bir sözde, bazen bir harekette saklıdır şiddet. İnsanın aklına “Neden seven erkek güvenmez” diye bir sorunun gelmemesi için her şey yapılıyor aslında. Haber saatinde televizyon karşısında otururken kulaklarımıza bir ses geliyor “sevgili şiddeti” diye. İronik bir durum insan gülse mi ağlasa mı bilemiyor. Sevgi ve şiddet nasıl yan yana gelir diye binlerce soru aklımızdan geçmeliyken, “sevdiğinden yapmıştır, belli ki çok sevmiş” dedirtiyorlar insanlara.

Tabi ki her şeyden daha önemlisi, kadınların bu gizli şiddeti görebilmeleri oluyor. Fiziksel şiddet direkt gözle görülüp reflekse neden olsa da psikolojik şiddet daha sinsidir. Psikolojik şiddet karşısında refleksler ya gecikir ya da hiç çıkmaz, bu nedenle sinsidir. Bu da kadınların yavaş yavaş tüm özlük haklarını, iradelerini, inançlarını, öz güvenlerini yitirmelerine neden oluyor. Toplumun değişim dinamiğini bağrında barındıran, insanlığın özü, ahlaki ve politik toplumun temel yapı taşı olan kadın ne kadar kontrol altında tutulursa, toplum da o derecede kontrol altında tutulmuş olacaktır. Bu nedenle de egemen erkeğin ve onun temel kurumu olan devletin şiddetine en çok maruz kalanlar kadınlar, özellikle de genç kadınlar olmuşlardır.

Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Komitesi tarafından 1992 yılında hazırlanan 19 No'lu tavsiye kararı ile kadına

“Kadınlığın Korunma İhtiyacı İle Özdeşleştirilmesi Militarizmdir”

yönelik şiddet ayrımcılıkla ilişkilendirildi ve devletler, bir ayrımcılık biçimi olarak şiddeti önlemekle yükümlü kılındı. Devletin kökeninde şiddet, şiddetin kökeninde ise devlet varken, devlete böyle bir yükümlülük yüklemek deyim yerindeyse kuzuyu kurda emanet etmek olur. Hakeza bunu en iyi tecrübe edenler Kürt kadınları olmaktadır. Bu yüzden de devletle özdeşleşen bir diğer kavram da militarizmdir.

Militarizm sadece savaş esnasında ortaya çıkan bir durum değil, savaş sırasında olduğu kadar öncesini yani savaş hazırlığı sürecini de ifade eder. Ordunun siyasal ve toplumsal hayatta etkin rol alması, sorunların çözümünde şiddet kullanımının meşru görülmesi, hiyerarşinin yüceltilmesi, erkekliğin şiddet kullanımı, kadınlığın ise korunma ihtiyacı ile özdeşleştirilmesi de aslında militarizmdir. Devlet, militarizm yoluyla askeri kültüre ait özelliklerin toplumun temel değerleri olarak algılanmasını sağlarken, aynı zamanda bu yolla sivil alanı da şekillendirir. Devlet, bu şiddetini kadınları katleden erkekleri ödüllendirerek daha da sistematik bir hale getirir. Bunun için de militarist bir toplum yaratır ve yasalarla bu militarizmi korur. Kadınları katleden bu erkeklerin çoğu, iyi hal ya da tahrik indirimi alarak çok kısa bir süre cezaevlerinde kalırlar ya da hiç kalmayıp hemen tahliye edilirler.

Kadınlar uğradıkları şiddetin bir anlık ya da bireysel olduğunu düşünmemeliler. Şiddete maruz kalan kişide öz güven azalması, depresyon, intihar düşünceleri ve girişimleri, kaygı bozuklukları, öfke patlamaları, uyuşturucu madde kullanımı, uyku ve yeme bozuklukları gibi durumlar yaşanır. Bu

nedenle de şiddetin amacı doğal olmayan bir toplum yaratmak ve kadınlar şahsında tüm topluma gözdağı vermektir. Son yılların en çok kullanılan şiddet araçlarından biri de sosyal medya olmaktadır. Erkekler sevgi ve aşk adı altında kadınları kontrol etmek ve baskı kurmak için dijital teknolojik araçları ve sosyal medya hesaplarını kullanıyor, bu araçlar yoluyla kadınları tehdit ediyorlar. Sosyal medyada ortak hesap açmaya zorluyor, şifrelerini istiyor, son görülme saatlerini kontrol ediyor, arkadaş kısmını inceliyor ve kimlerle arkadaş olabileceğini belirliyor, profil fotoğrafına birlikte oldukları fotoğrafı koymasını için baskı yapıyor, hangi fotoğrafını paylaşacağına karar veriyor, izinsiz bir şekilde telefon ve bilgisayarını karıştırıyor, mesaj gönderdiğinde anında cevap vermesini bekliyor. Erkek tüm bunları sevgi ve kıskançlık adı altında yaparken, aslında kadının sosyal ilişkilerini kısıtlıyor ve kadının yalnızlaşmasına neden oluyor. Önder APO “ses tonunda bile iktidar vardır” tespitiyle aslında sesle bile şiddetin nasıl uygulandığını anlatmak ister gibidir. Bir erkeğin esip gürlemesi, bağırıp çağırması karşısında titreyen bir kadın, şiddet mağdurudur. Kadın karşısında sesini yükselten bir erkek için “bir şey olmaz,

çok sinirliydi, bazen olur böyle şeyler” deyip küçümsememek lazım. Çünkü o ses yükseltmenin altında “ayağını denk al ve kimin güç olduğunu anla” mesajı vardır, korkutma, küçük düşürme, ezme amacı vardır. Oysa sevgi insanın içini rahatlatmalı, insanı büyütmelidir. Bunun sevgi olmadığı çok açık bir gerçekliktir.

Psikolojik şiddet uygulayan erkek bağırarak, korkutarak, küfür, tehdit ve hakaret ederek, küçük düşürerek, devamlı eleştirerek, kadının hareketlerini, giyimini, başkalarıyla ilişkilerini denetleyerek, sınırlar çizerek, değersizlik duygusu uyandırarak sistematik bir şekilde kadına duygusal şiddet uygular. En sık rastlanan, ancak en zor önlem alınan şiddet biçimidir bu. Çünkü birçok kadın şiddeti sadece fiziksel bir darp olarak algılayınca, iş yerine, aile içi ilişkilere, yaşadığı duygusal birlikteliğe ya da arkadaşlık ilişkilerine saklanan bu şiddeti göremez, küçük görerek önemsemez. Oysa sürekli psikolojik şiddete maruz kalmak, kadını korku içinde yaşamaya ve delireceği endişesine sürükler, depresif duygu durumunu, ölüm isteğini, endişe bozuklukları, utanç ve suçluluk duygularını ortaya çıkarır. Sosyal ilişkileri, aile ilişkileri bozulur. Yani şiddet uygulaması insan ruhunu

“Özgür İlişki Hakikatini Yeşertmek Esas Çözümdür”

ve bilincini örseler, iradesini kırar, zayıflatır. Böyle insanların özgür ve sağlıklı bir toplum yaratmaları mümkün olmadığından, devlet erkek eliyle bu şiddeti yayar. Ve maalesef şiddet bulaşıcıdır. Şiddetin her türüsüne maruz kalan insanların birçoğu zamanla bu davranışları öğrenir, benimser ve başkalarına da uygularlar. Özellikle genç kadınlar olarak yaşamın ayrıntılarına gizlenen bu ince şiddeti görebilmek için kendimizi her anlamda geliştirmemiz gerekir. Bu şiddeti farkedebilmek için daha duyarlı ve bilinçli gözlerle dünyaya bakmak, “bu neden böyle” diye hep sorgulayan pozisyonda olmak, sistemin her şeyini tersten okumayı bilmek gerekiyor. Aksi halde sadece aşk adı altında işlenen cinayetlerin, uygulanan şiddetin haddi hesabının olmadığı bu sistemin kurbanı olmak kaçınılmaz olacaktır. Özellikle Kürdistan’da genç kadınlar devletin polisi, askeri, memuru tarafından kandırılıyor, öldüren bir aşk tuzağının içine çekiliyor. Faşist TC devleti ve ordusu, aşk duygusunu soykırımcı sömürgeci politikalarını hayata geçirmek için elemanları yoluyla bir araç olarak kullanıyor. Kürt halkından nefret eden bu devletin eğitilmiş olan kadrolarından nasıl sevgi beklenebilir? Onlar sevmemek ve sevgiyi katletmek üzerine eğitiliyorlar.

Devletlerde, hiyerarşik düzenlemelerin ve güç ilişkilerinin söz konusu olduğu her tür durumlarda bu tür baskı uygulamaları gündeme gelir. Yani şiddet devletten topluma yayılıyor demek yanlış olmasa gerek. Bu durum Kürdistan’da soykırımcı sömürgecilikle bağlantılı olarak çok daha ağır ve karmaşık bir gerçeklik olarak yaşanır. Bu nedenle şiddetin topluma yayılmasının merkezi olan bu devletin kadrolarından, ajanlarından, korucularından,

polis ve askerlerinden sevgi beklenmemeli. Bu konularda genç kadınlar daha gözü açık, daha sorgulayıcı olmalıdır. Kolay inanan ve güvenen olmamalı, aksine her konuda çizgi, ölçü ve ideolojik süzgeçlere sahip olmalıdırlar.

Önder APO, gül teorisini geliştirmiştir. Gül teorisinde hem gül vardır ve hem de gülü koparmak isteyenlere batacak dikenler vardır. Bu teori özellikle genç kadınların kendilerini savunmasında çok önemli bir yere sahiptir. Bu Gül teorisinin ışığında genç kadınlar; fiziki olduğu kadar ideolojik öz savunma sistemlerini geliştirmeli, kendilerini ideolojik saldırılardan koruyacak bilinç düzeyiyle bu sisteme batan dikenler haline gelmelidirler.

Genç kadınlar hem devletin hem de erkek bireylerin uyguladığı şiddeti paylaşmalı, o bireyleri veya devlet şiddetini toplumda deşifre ederek örgütlenme ve dayanışmayı güçlendirmelidir. Çünkü şiddeti gizlemek, egemen erkeğe ve erkek devlete daha fazla cesaret vermektedir. Genç Kadınlar bu tip olaylar karşısında örgütlenip, birbirlerinden güç aldıklarında, yılın her gününü “25 Kasım kadına yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günü” haline getirerek şiddetin önü alınabilir.

Tabi asıl olarak kadın devrimini gerçekleştirmek, demokratik ve özgür bir yaşamı inşa etmek, bu yaşamda özgürleşen kadın ve özgürleşen erkek, özgür ilişki hakikatini yeşertmek esas çözüm olmaktadır. Genç kadınlardan başlayarak özgürlüğü ve eşitliği, adaleti bir bilinç haline getirmek, bu doğrultuda erkeğin egemen zihniyetine ve sistemine karşı mücadeleyi yoğunlaştırmak ve yaygınlaştırmak gerekir. Bu anlamda bütünlüklü bir mücadele yürütülmeli, düşmanın tüm cinsiyetçi temel üzerine inşa edilmiş olan milliyetçi, dinci, bilimci ve soykırımcı politikalarına karşı aktif mücadele yükseltilmelidir. Eğitim, örgütlenme ve mücadele üçlemesi esas alarak Genç Kadınlar bu mücadeleye öncülük etmelidir. “Jin Jiyan Azadi, Serbixê Azadi” hamlesi de bu temelde başarılı ve sonuç alıcı olacaktır.

Yeniden canlanırken tarih, özgürlük tutkuları gelişirken, insanlık özüne ve onuruna kavuşurken kadın özünü sonsuza dek korumakta ve onun özünün ilhamlarına doğru yürümektedir. Özgürlük için savaş ve savaşmak bir kurtuluştur. Aydınlandıkça kendini büyütüyor, savaştıkça da özüne dönüyordu. Kaybedilen her şey yeniden bulunuyordu. Sozdar yoldaş kaybedilen kadın özgürlüğüne ve Kürt yurtseverliğinde yeniden kendini bulma yıllarında yurtseverleşen ve bu uğurda mücadele eden bir ailede dünyaya gelir.

Sozdar Şerker; diğer ismiyle Hezne İnan. 1993 yılında Silopî'de Taybet Ana'nın kucağında dünyaya gözlerini açmıştır. Taybet Ana, Cudi gibi heybeti ile tanrıçaların öğretisini devralmış ve ülkesini de çocukları gibi bağrına basmıştır. Heval Sozdar kalabalık bir ailede büyümüştür; 11 kardeşi ile Taybet Ana'nın verdiği kültür ile her gün yurtseverliğini ve toprağa olan bağlılığını daha da geliştirmiştir. Taybet Ana, tanrıça kültüründen aldığı mirasın sonsuzluğu ile sözlenmiş ve Sozdar yoldaşı yeşertmiştir. Cudi'nin eteklerinde top oynamak için arazide bulunan 5 çocuk katledilir. Bu çocukların 2'si heval Sozdar'ın kardeşi 3'ü de kuzenidir. Heval Sozdar bir yurtsever olarak Silopî'de çalışmalara katılmıştır. Öncülük rolü ile çalışmalara büyük güç katan Heval Sozdar; çalışmalarını devrime, Önderliğe ve şehidlere layık olmak için yeterli görmemiş ve kısa bir süre sonra mücadelesini daha da büyütme için yönünü Kürdistan dağlarına vermiştir.

SOZDAR'CA ÖZGÜRLÜK

AZADÎ CUDÎ

Kürdistan dağları, asi Botan kızını yıllardır bekliyormuşçasına bağrına basmıştır. Hakeza Heval Sozdar da dağların özünü, yaşamının her anında yaşamış hem doğa hem de yoldaşları ile büyük bir bağ kurmuştur. Sozdar arkadaş dağların kızı olmuştur, öfkesi ile uçurumlarda Dersim kadınlarının çığlığı, dağlarda Berivan'ın duruşu, düşmana karşı Binevş'in isyanı olmuştur. Sozdar arkadaş, aşk ve hakikati Önderlikte bulmuş, PKK yaşamına yoldaş olmuştur. Gördüğü eğitimlerden büyük sonuçlar ortaya çıkaran Heval Sozdar, yoldaşlarının eğitimi için de büyük emek göstermiştir. Birlikte kaldığı tüm arkadaşlar ile güçlü tartışmalar yürütmüş ve her birinde yeri doldurulamayacak izler bırakmıştır. Heval Sozdar'ın olduğu yerde küçülten değil hep yücelten ve yaratan yaklaşımlar ortaya çıkmıştır. Taybet Ana'dan ona miras kalan özgürlük ve ülke aşkını PKK'yi tanıdıkça derinleştirmiştir. İdeolojik örgütsel mücadeledeki derinliği yaşamına, çalışmalara azimle katılmasına ve savaşçı ruhuna yansımıştır. Yaşamın gerçekliği ve PKK ruhuyla her gün kendini yeniden yaratan Heval Sozdar, hiç bir zaman duraksamamış ve her zaman hedefine ulaşma yolunda mücadele vermiştir. Sozdar bir simurg misali PKK ile bir bütün olmuş, Önderlik felsefesi ile küllerinden dirilmiştir. O Botan kızı, Dicle nehrinin berraklığında saklanan kadınların çığlıklarına cevap olmuş, genç kadınların öz gücünün göstergesi olmuştur. Bakurê Kürdistan'da öz yönetim mücadelesi başladığı süreçte, Heval Sozdar savaşa katılmak için büyük bir çaba göstermiştir. Dağlara aşık Sozdar arkadaş, fedai bir duruş ile yönünü

halkının çığlığına vermiştir. Heval Sozdar, Cizre alanına geçmiş ve burada görkemli bir direniş sergilemiştir. Heval Sozdar orada da yoldaşlığı cesareti örgütsel olgunluğu ile örnek olmuştur. O böyle amansızca savaşırken Taybet Ana da Sîlopî sokaklarında düşman tarafından katledilmiştir ve cansız bedeni 7 gün yerde kalmıştır. Gençlerin güçlü yoldaşı, Cizre'nin kahraman komutanı Axin Mahir Dicle, Taybet Ana'nın şahadetini Sozdar arkadaşta söylediğinde Sozdar arkadaş; "mücadelemiz sarsılmamalı, direnişe devam!" cevabını vermiştir. Taybet Ana, kızına hakikat mücadelesinde yoldaş olmuştur. Önderliğe bağlılığı ile devrim yolunda coşku ile yürüyen Sozdar arkadaş, öfkesiyle, silahıyla, yoldaşlığıyla bir savaş çığlığı edasıyla direnmiştir. Son ana kadar büyük bir irade, azim ve kararlılık gösteren Sozdar Şerger, faşist düşmanın yaktığı Cizre bodrumunda taybet ananın ardılı olmuştur. Botan'da direniş ruhu, Taybet Ana ve Sozdar arkadaşın şahsında tüm dünyaya yurtseverlik ve devrimciliği göstermiştir. Şahadetinden 7 yıl sonra heval Sozdar'ın yanmış kıyafetleri ailesine gönderilmiştir. Özel savaş devletinin sindirme politikasına karşı biz de genç kadınlar olarak düşmana öfkemizi asla dindirmemeliyiz; düşman halkımıza acı ve zulüm dışında bir şey vermezken bu halkın da Sozdarca savaşmak dışında bir şansı kalmamıştır. Bu süreçte öncülük rolü de genç kadınlarındır. Tüm Kürdistan kadınları, Sozdar gibi asi ve cesaretlidir. Sozdar arkadaş ve binlerce şehidin mirasına sahip çıkma zamanıdır. İntikam zamanı! Özgürlüğü Kazanma Zamanıdır!

ÜÇE SEVDALANMAK

BANA DEĞİL, KENDİ ÖZGÜRLÜĞÜNÜZE LAYIK OLMANIZ ÇOK ÖNEMLİ

25 MART 1995

Kod Adı: Berivan

Adı Soyadı: Hasret ERGİN

Doğum Yeri ve Tarihi: Diyarbakır/Ergani/Keydali köyü-Mart 1974

Mücadeleye Katılım Tarihi: 1991

Şehadet Tarihi ve Yeri: 27 Aralık 1997-Amed şehir merkezi

ÖNDERLİK: Evet Berivan, senin diğer adın neydi?

BERİVAN: Hasret Ergin

ÖNDERLİK: Memleket neresi?

BERİVAN: Diyarbakır, Ergani merkezde oturuyorduk.

ÖNDERLİK: Okuma düzeyin ne?

BERİVAN: Lise mezunu.

ÖNDERLİK: Kaç yılında katıldınız?

BERİVAN: 1991'de katıldım.

ÖNDERLİK: Amed'de kaç yıl kaldınız?

BERİVAN: İki buçuk yıla yakın.

ÖNDERLİK: Uzun süredir bu sahadasın sanırım?

BERİVAN: Bir yıl, iki ay.

ÖNDERLİK: İki devre gördün?

BERİVAN: Doğrudur Başkanım. İki devre, bir de kitle içinde kaldım.

ÖNDERLİK: Kitle içinde uzun bir pratik. Nedir bu gelişmelerin sana öğrettikleri? Eskiden

nasıldın, şimdi nasılsın?

BERİVAN: Başkanım, eskiden savaş sahasında olmama rağmen, gerçek anlamda savaş anlamama, savaş yaşamama üst boyutta vardı. Aslında bir yönüyle de kişinin kendisini tanımaması söz konusuydu. Burada kendimi tanıdım. Daha çok, yaşama anlam vermeye bu sahada yeniden bir doğuş oldu.

ÖNDERLİK: Yani savaştaydın, ama gerçekten savaşın hiçbir sorunun bilincinde değildin. Çok tehlikeli bir yaklaşım aslında. Dikkat edersen, gerçek çok farklı. Kadın için de gerçek çok farklı. Bunları sanırım epey çarpıcı bir biçimde gördün.

BERİVAN: Evet Başkanım, özgürlüğü çok daha farklı bir şekilde tanırken, burada çok daha farklı bir şekilde tanıdım.

ÖNDERLİK: Dönüşüm kesin oldu mu?

BERİVAN: Evet Başkanım.

ÖNDERLİK: O eski çarpık yaklaşımlar, yine subjektif yaklaşımlar önemli oranda aşıldı mı?

BERİVAN: Evet Başkanım.

ÖNDERLİK: Benim yaşamım da tam özgür bir kadın yürüyüşü olabilir diyor musun?

BERİVAN: İnaniyorum Başkanım.

ÖNDERLİK: Genç bir bayan arkadaşın bu kadar gerçeklerin farkında olmadan savaşması çok tehlikelidir, kolay kolay kabul etmemek gerekir. Sizin gibi bayanların üzerinde bu kadar durmamızın nedeni bu. Yoksa bir cinayet olur. Savaşın göbeğinde, gerçekten savaşın farkında olmamak çok tehlikeli. Bunun için biraz bilinç gerekli. Hatta kitle içinde kalmak gerekli ki, biraz girişesiniz, daha da iş yapabilecek duruma gelesiniz. Amaç buydu. Bu biraz sonuç verdi. Şimdi ne yapalım?

BERİVAN: Başkanım ben savaşmaya hazırım.

ÖNDERLİK: Sen her zaman hazırdın, yollar biraz tıkanmış.

BERİVAN: Başkanım, benim için yol yürüyüşü hiç sorun değil.

ÖNDERLİK: Biliyorum, bayan grubunu da katacağız. En sıcak savaş alanına da katacağız. Zaten çok istiyorlar. Bunun dışında en çarpıcı vardığın sonuçlar nelerdir?

BERİVAN: Başkanım, daha çok gerçek anlamda savaşın ne olduğunu, yaşamın aslında savaşta kazanıldığını, yine savaşta çok daha...

ÖNDERLİK: Yaşamın savaşla kazanılacağını öğrendin?

BERİVAN: Evet Başkanım.

ÖNDERLİK: Başka?

BERİVAN: Sevgi ve saygının da temellerinin ağırlığını aslında burada hissettim.

ÖNDERLİK: Sevgi ve saygının temellerinin burada atıldığını ve burada kavrandığını söylüyorsun, daha önce Amed pratiğinde pek yoktu, değil mi?

BERİVAN: Evet Başkanım.

ÖNDERLİK: Çok kaba ve ilkeldi.

BERİVAN: Çok daha değişik tarzda ...

ÖNDERLİK: Düzenden gelen veya o feodal toplumun insanı bağlayan, tüketen yaklaşımları vardı. Burada aşıldı mı bunlar?

BERİVAN: Aşıldığına inanıyorum Başkanım.

ÖNDERLİK: Taviz vermeyesin bir daha. Rahatlıkla kendini özgür ve bilinçli götürebilirsin.

Be.: Götürebileceğime inanıyorum Başkanım.

ÖNDERLİK: Feodal yaklaşımlarla ne kendini, ne başkalarını zora sokmayasın.

BERİVAN: Hayır Başkanım. Bu temelde Parti Önderliği'nin çok uzun süreli ve çok fazlasıyla verdiği emeklere layık olacağıma ve Önderliğe

"Mühim Olan İyi Savaşmak, Kendini İyi Korumak, Aldığın Bilinci İyi Temsil Ederek Parti İçinde Yaşamaktır"

burada sözün gerçek bir militan tarzını yürütmeye, başarmaya çalışacağıma dair söz verebilirim.

ÖNDERLİK: Aslında bana layık değil, kendi özgürlüğünüze layık olmanız çok önemli, yani sırf beni düşünerek yaşamak pek anlamlı değil. Ne de olsa ben kendimi biraz yaşatırım, ama kendi özgürlüğünüze, kişiliğinize layık olmanın çabasını sergileyemezseniz kötü gidersiniz. Yaşama saygıyı esas almalısınız, değil mi?

BERİVAN: Evet Başkanım.

ÖNDERLİK: İfade edeceğiz, saygı mücadeledir, saygı örgüttür, saygı mücadelede tarifsiz disiplini yaşamadır. Kolay düşmemeli, kolay kaybetmemelidir. Duygulara kapılıp, bunalıma düşüp kolay kaybetmemeli. Çelikten bir iradeyle, belki de erkekleri bile geride bırakacak bazı olumlu özelliklere sahip olmaktır. Hazır mısınız?

BERİVAN: Hazırım Başkanım.

ÖNDERLİK: Çok istekli misin?

Be.: İstekliyim Başkanım.

ÖNDERLİK: Biraz kendini koruyabilir misin?

BERİVAN: Koruyabilirim Başkanım.

ÖNDERLİK: Yani Amed, Botan fark etmez, hatta Güney olabilir mi?

BERİVAN: Fark etmez Başkanım.

ÖNDERLİK: Mühim olan iyi savaşmak, kendini iyi korumak, aldığın bilinci iyi temsil ederek parti içinde yaşamaktır.

BERİVAN: Doğrudur Başkanım.

ÖNDERLİK: Bu temelde başarı sözün olur mu? Bizde başarı tarzını gördün mü? Çok yönlü nasıl başarılır, bunun sonuna kadar farkındasın.

BERİVAN: Evet Başkanım.

ÖNDERLİK: Oldu, sana da bu çerçevede bir söz imkanı verimiz, fakat sözün gerçekten pratiğini bağlayacak bir söz olmalıdır. Pratiğin, kesin bu sözün gereklerine göre olmalıdır.

BERİVAN: Verebilirim Başkanım.

ÖNDERLİK: Buyurun.

BERİVAN: Uzun süredir Önderliğin vermiş olduğu emeğe yanıt olarak geçmiş pratiği tekrardan yaşatmayacağıma, başarılı bir pratiği savaşla kanıtlayacağıma dair söz veriyorum.

ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARI

JINDA ZAGROS

Zap'ın ihtişamlı güzelliğinde; suyuna, toprağına olan hasretini hep içine çekersin. Bir saatliğine bile ayrı kalırsan özlemlere boğulursun. Zor bir alan olmasına rağmen binlerce gerillayı kendine çeken, yağmur yağışından sonra çevresine mis gibi bir koku yayan bu toprak gerillaları yeniden kendine bağlıyor. Her bir gerillanın Zap'ı dolaşıp toprağını koklaması ve zorluklara inançla göğüs germesi yoldaşlığa olan bağlılığındandır. 2021'in nisan ayında düşman 'pençe kilit' operasyonu ile Kürt gerillasına ve Kürdistan'ın muhteşem doğasına vahşice saldırmaya başladı. Fakat gerillanın muazzam direnişi faşist düşmanı Zap'ta 'kilit'ledi. Düşman dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş bir şekilde sadece bir alana 3 yıl boyunca saldırılarını aralıksız sürdürdü. Bu saldırılara karşılık gerillanın mevzisini zafer temelinde daha da sağlamlaştırması düşmanı başta psikolojik olarak yenilgiye uğratmıştır.

İşte bu aralıksız süren savaşta Şehid Berwelat Mazlum da bir kadın militan olarak Ertûş'un hareketli timlerinde yerini alıyordu. Şehid Berwelat sabotaj uzmanıydı. Düşmana darbe üstüne darbe vurması ve devamlı düşmanı şokta bırakması, yoldaşlarının intikamını almak içindi. O, yoldaşlarının intikamını almak için çok büyük bir emek veriyordu. Çok nitelikli bir militandı, savaşta ve en zor koşullarda bile yoldaşlık ölçülerinden hiç taviz vermezdi. Önderliği anlamak ve pratikte

yaşamsallaştırmak için hep bir çaba içerisindeydi. Aynı zamanda en belirgin özelliklerinden biri de fedakarlığıydı. Yağmurda, karda, kışta yoldaşlarına erzak götürmek için 5-6 saatlik yollarda soğuğu, acıyı, yorgunluğu hissetmeden elinden gelenin fazlasını yapıyordu. Emek vermeyi seven ve emeğine sahip çıkan bir yoldaştı. 2021'in haziran ayında düşmana büyük darbeler vurarak başarılı bir eylem gerçekleştirdi. Fakat geri çekilme esnasında hava saldırısı sonucu şehid düştü.

Şehid Şaristan Amed ise nur yüzlü, samimi, içten ve yoldaşlarına güç veren bir arkadaştı. Heval Şaristan, Karker tepesindeydi. Düşman alana girmeden önce tüm hazırlıklarını tamamlar, her şeyi en ince ayrıntısına göre hesaplardı. Tüm yoldaşlarını yaptığı sağlam plana göre mevzilendirir, en zor koşullarda en fedakâr d u r u ş u sergilerdi.

Yorgunluk nedir, bilmezdi. Devamlı bir çalışma içindeydi. Aynı zamanda yoldaşını yüceltme, geliştirme; Önderlik felsefesinde eğitme, askeri tecrübelerini aktarma konusunda muazzam bir emek verirdi. Şehid Şaristan her zaman kendinden önce yoldaşlarını düşünürdü. Özellikle genç kadın yoldaşlarının gelişimini hep ön planda tutardı. Gerçek bir komutandı yaşamda son derece mütevazı bir katılım sergilerdi. Çünkü yoldaşının yoldaşydı. Düşman saldırılarına fedai bir duruşla karşılık verir, işgalcilerin tüm saldırılarını boşa çıkarırdı. Onun öncülüğünü yaptığı eylemlerde düşman mutlaka bir- iki kademe geri çekilirdi. Düşman böylesi bir direniş karşısında şaşakalır; büyük kayıplar verirdi. Yine bu süreçte düşman saldırılarını artırarak gerillanın iradesini teslim almaya çalışıyordu. Bunun için çok yoğun bir biçimde kimyasal silah kullanıyordu. Fakat en insanlık dışı saldırılarında bile hiç bir zaman amacına ulaşamamıştı. Özgürlük gerillaları buna geçit vermemişti. Şehid Şaristan da onlardan biriydi. Faşist saldırılara karşı kahramanca direnirken mayıs- haziran ayında şehadete ulaştı.

Evet Zap! Senin toprakların için birbirinden değerli yoldaşlar, canlar verdik. Çünkü Kürdistan dağları, toprakları, ağaçları bizim varlığımızdır. Nasıl ki yeni doğan bir bebek annesinden ayrı kalınca onu koruyan, besleyen biri olmadığı için ölümü tercih ediyorsa bizler de topraklarımızda soykırımları, kirli ayakları, kanlı ayakları istemediğimiz için canımızı vermeyi göze alıyoruz. Fakat düşmana da bunun bedelini ağır ödetiyoruz. Bedelsiz savaş zafere ulaşmaz fakat bu savaşta ödenen bedeller dünyada eşi olmayan ağırlıktadır. Bu tek başına gösteriyor ki bu savaş mutlaka zaferle taçlanacaktır. Faşist düşmanın Kürdistan'ın doğasına; dağına, taşına kimyasal ve nükleer silahlarla yaptığı saldırılar her ne kadar doğayla bir ruh bütünlüğü içinde olan gerilla için zor bir durum olsa da düşmandan bunun intikamını alıp Kürdistan'ı boydan boya çiçek bahçesine çevireceğiz.

"Kürdistan
dağları,
toprakları,
ağaçları bizim
varlığımızdır"

PARASTINA ÇANDA KEVNAR

Ji berhem, hilberîn û bermahiyên civakbûnê di despêka pêşketina civakê de heya roja me ya îro di ware manewî û maddî de çebûne re çand tê gotin. Çand girêdayî tarza jiyanê ya civakê de pêş dikeve. Ev jî dibe nasnameya wê. Bê guman bandora erdnîgarî û awheyawê derdorî jî li ser çandê heye, lê ji wê zêdetir ji encama zihniyet, mêjî, tarzê têkiliyan di wateya îdeolojiya civakê de çand tê diyarkirin. Li ser tevgerandin, şewazê jiyanê heta armanca mirov teyisandina xwe çêdike. Her wiha girêdanbûna xwe ya mezin bi exlaq ve heye. Civaka bi çand civaka bi exlaq e. Weke goşt û hestî bi hev ve ne, bê hev nabin. Çanda civaka xwezayî jî ispata vê yekê ye. Ji ber vê jê re civaka exlaqê û polîtîk tê gotin. Heman demê bi girêdanbûna çandê we mirov her ku çû ber bi pêşketin û gav avêtinên mezin avadikir. Gelek şoreşên mezin jî pêş xistin, ev civakbûn anî asta ku hevpar, hevbeş û azad jiyan bikin. Her kesê nav civakê de bi vîn, bawerî û hêza xwe tevlî dibû. Ji ber vê pivanên exlaqî her li pêş bû. Di vî wateyê de civaka dûrî çanda xwe be, dibe civakek ketî ye. Rewşa ku îro tê dîtin jî her çi qas kêmkirî zêde parastina çanda resen hebe jî, lê ji encama êrîşên pergala bavixsalar jiyanêke bê wate, berovajî û ji çanda xwe xerib buyî tê jiyanê. Desthiladarî û pergala sermayedar ji bo berjewendiyên xwe hemû şewaz û rêbazên gemar heta dawî êrîşê çanda civakê dikin. Bi çanda civakê hilweşandin ve encax bikaribin bigihijî armancên xwe. Lewma alozî û qeyranên civakê ji encama wan polîtîkayên qirqirina çandê ve bingeha xwe digrin.

Civakekî bê nasname, bê ziman, bê rih û hest, bê fikir û bê bawerî avakirin e. Kesayeta bê îrade ya ku çep û rastê xwe nasname berhema

vê siyaseta ye. Di wê wateyê de çanda gelan her ku diçe bi qirkerinên mezin we rû bi rû tên. Mirov bi kesayeta xwe ya pûçbûyî we ketiye bin siya tarî. Kor, kêr û lal bûye ango jiyanê heyî bi çanda xwe ya asîl we na bi çandekî nû ya, bi rêya pişafirin re tê kirin jiyanê dibe. Lê mirov dikare ji vê re bêje jiyanê? An em dikarin vê siyaseta qirkerina çandê re bêjin çand? Lewra çand ji nû ve pênasêkirin lêkolînkirin û heqiqeta wê derxistina zanebûnê pêwistiyên me yên sereke ne. Ger nebe ev tiştên heyî û mayî jî çanda civakê a hezaran salan bi temamî ji holê bên rakirin. Ji ber ku kêlî bi kêlî lîstin û xerabkirina çand û exlaqê civakê tên kirin. Ger pêş lê neyê girtin, ewê civakbûn ber bi felaketên mezintir we biçe. Lê rastiyek vî rengê heye ku çi qas qirkerinên çandê, civakê, siyasî û hwd. zêde dibin hemberê vî li dîrokê de dem bi dem bi reyên cûda têkoşîna hemberî wî bê çandê yê carnalawaz, carnabixurtî be jî hatiye meşandin. Çi qas bi çanda civakê we hatiye lîstin û hewl hatiye dayîn ku were ji bîr kirin û windakirin, lê tu carî tune nebûye. Ji ber çanda civakbûnê kokên xwe di jiyanê de berdan e. Heman demê ger bi temamê çand bihata tinekirin di roja me îro de tiştek bi nave mirov û civakê nedima. Lê wekî ku me li jor jî destnîşan kiriye îmhakirina çandê kûrtir dibe. Taybet di sedsalên dawî de cûr be cûr qirkerinan li ser civakê bi temamî taybet ser jin û jinên ciwan tên meşandin. Bi hedefkirina pêşengên civakê jinên ciwan ên ku xwedî du nasnamene û taybetmendiyên bi hêz di kesayeta xwe de dihevin û dixwazin zihniyeta xwe berbelav bikin.

Pirsgirêkên kûrbuyî ku di nava jinên ciwan de pêşdikevin girêdayî vê yekê ne. Ji nasname, rih, hest, manewiyat bigire heta

bi îrade, hezkirin, bawerî û hêz di kesayeta jinên ciwan de dûrbûnekî ciddî tê jiyankirin. Hemû qadên jiyane de (Malbat, dibistan, cihê kar û hwd.) ew yek xuya dike. Asta koletî jî dema Sumeran xerabtir li pêş e.

Pirsgirekên jinên ciwan ên malbatê girêdayî vî yê bi giştî pergala kapîtalîst rê ji gelek xerabiyên re vekirî ye. Jinên ciwan a ku berî pêşengtî dikir xwe bi perwede û bi hêz dikir û pirsgirekên civakê çareser dikir û parastina hemû beşên civakê di ware çandê û fîzîkî dikir heman demê pêşdixist îro bê çare ye, hatiye fetisandin, bédengkirin û kolekirin. Zincirên koletiyê aqil, rih û hemû jiyane ve girêdane. Armanca jiyane wer lê kiriye ku tune be. Ger hebe jî zewac, makyajên jehrîkirî, telefon û internet an jî pere qezenckirin e. Bi kurtî mirov dikare beje ku armanca pergale ya avakirina kesayeta jinên ciwan a ku xwe û çanda xwe nasnake ji civakbûnê dûr û bê rûmet hiştine. Da ku bi temamî civakê bin hakîmiyeta xwe de bihêlin û xeribê heqiqeta xwe û aslî xwe bin. Ji ber vî buyerên tacîz, tecavûz, fihûş, kuştin, bikaranîna maddeyên hişbir, ajantî û her wekî wan rejeyê xwe di nav jinên ciwan de bêhtir derdikevin pêş. Ew bi xwe jî rizandinekî çandî û exlaqî ya xeternak nîşan dide. Wiha bûye ku ev normal were dîtin, ji rêzî û seranser wekî ku tu tişt nîne heta ji çanda kevnar şerm kirin û weke tişteke paşverû dîtin di nava jinên ciwan de gihiştîye astekî bilind. Ger mirov mînak bide wekî rewşa gelê Kurd ku pirsgirekên cûda cûda taybet jî pirsgirekên çandî yê jiyana dikirin weke miriyek lê hatibû, ji ber êrîşên çandî û politikayên qirkirinê herî zêde hîştibû ku xwe ji derveyî Kurd her çandek an netewekî din bibîne û hesab bike. Bi derketina Rêbertî ve ev çanda ku bi salan bê nefes hatibû hîştin derket pêş. Ne tenê çanda civaka Kurd, çandên hemû civakên azadîxwaz bi rih bûn. Lewma dema Rêbertî tê gotin ji nû we zindikirina çandên

civakan û dewlemendikirina wan tê bîra mirov. Rêbertî bi derketina PKK'ê re kesayeta ku zûha bibû, hişk bûyî û hatibû ber şkestinê wekî dara jiyane şîn kir, bi jiyana kir û ji nû ve avakir. Ger îro gelê Kurd gihiştîbe vî astê bi xwe re hemû gelên din ku ew jî her roj bi qirqirinê çandê we rû bi rû dihatin, anî halê ku pergala qirker û faşîst bi tirsên mezin re jiyana bike, ispata ku PKK ji bo çandên civakan têkoşîn gihandiye asta herî xurt. Ruxmê vê jî dîsa Rêbertî dibêje; "Ez ji karê xwe ne razî me" Ango armanca PKK ji bo parastin û pêşxistina çandan bê sînor e û heta vala derxistina helandin û bê çand hîştina civakê bi temamî yê heta hetayê têkoşînek radîkal bê navber bide meşandin.

Pratîka tê kirin kar û xebat, hemû bedelên tîn dayîn jî di oxira vî yekî de ne. Bi taybet di guhertina kesayeta jin de nexasim jinên ciwan de xebate giring tê rêvebirin. Pêşengtiya jinên ciwan ji vî re û xwe di hemû beşên jiyane de birêxistinkirin ji her demê zêdetir tîn kirin. Ew jî bi îdeolojî û çanda PKK we ya ku jin esas digire û di vî zanebûnê da ye ku bi jin û ciwanan şoreşa çandî mîsoger bibe. Ewê ti hêzekî cihanê ya dagirker nikaribe carekî din bi çand û exlaqê civakê re bilîze. Ji ber vî di meşa serkeftinê de bi giştî civak û jinên ciwan ên ku pêşengtî ji şoreşa çandî re dikin re çavkaniya esasê şewazê Rêbertî û PKK ye. Ji ber Rêbertî ew civaka ku wekî dara hişk bû bû anî rewşa zindibûnê. Ne tenê ew, êdî ew dar bi berhemên xwe ve hemû civakê xwedî dike û ewê her xwedî bike. Ji bo vê rola jinên ciwan ji her demê zêdetir mezin dibe. Ji bo layiqbûna ji şehîdan re û berdêlên ku hatine dayîn re îro jinên ciwan ên ku bi çanda PKK re xwe kirine yek nîşaneya rasteqîn a ew çanda resen ku tu carî tune nebe ye. Mîsoger jî vê ne tenê bêçandî ku dijmin pêşxistiye, ewê hemû politîkayên cûda ji holê bên rakirin û vala derxistin. Ev jî bi saya çanda Rêbertî ve gengaz bibe.

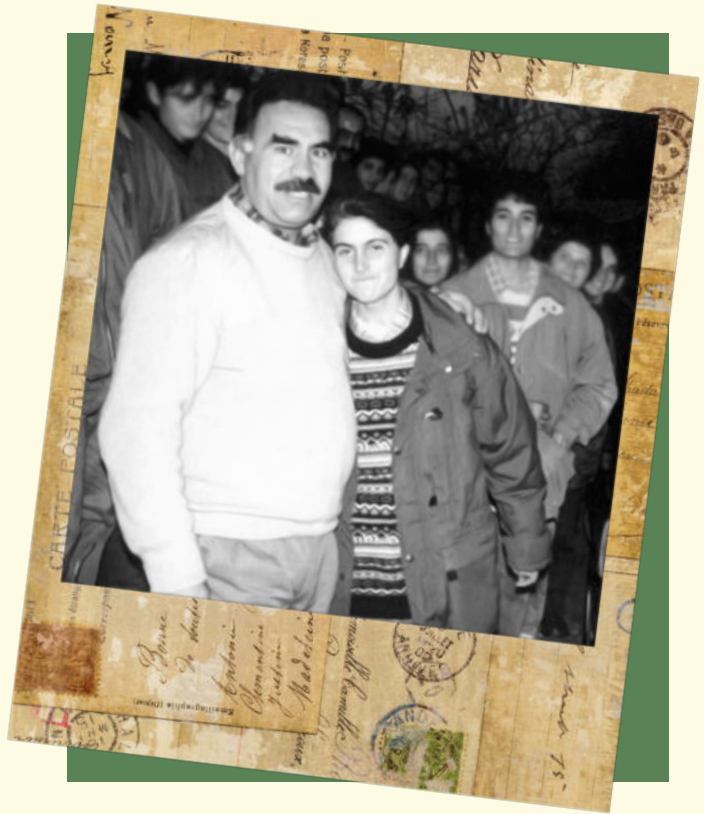
*"Çanda Civakbûnê Kokên Xwe
di Jiyane de Berdan e"*

EGER EZ ŞEHÎD BIKEVIM BILA GORA MIN LI FARAŞÎNÊ BE!

RÛKEN GARZAN

Pêşengê Artêşa Jin Rêheval Zinarîn Selma Doğan, bi navê xwe yê tevgera azadiyê Zinarîn di sala 1972'yan li Dersîmê ji dayîk bû, li metropolan mezin bû û dema li Stenbolê dixwend, berê xwe da şoreşê. Piştî tevî bû sala 1992 demeke kin li çiya ma û ji wir derbasî saha Rêbertî bû. Taybetmendiyeke bingehîn a Heval Zinarîn ew bû ku nakokiyên di jiyane de pir zelal didît û nakokiyên xwe jî bê hesab di anî ser ziman. Dema heval Zinarîn nû derbasî qada Rêbertî bû rojeke germ bû bi çuyîna xwe re tevî perwerde bû. Li wir Rêbertî nîrxandinên berfireh li ser rewş û kêmasiyên qada ku Heval Zinarîn mabû kir. Vê demê heval Zinarîn rabû û bi ûslubeke xweşik, bi pîvan û xwînsartî nêrînên xwe anî ser ziman. Bi sekna xwe ya asil û cewher hemû heval jê bandor bûn.

Ji bo nasnameya xwe wek jin di nav PKK'ê de heval Zinarîn her serbilind bû, her tim bi hevalan re eleqadar bû, hêzeke pir mezin di wê de hebû ku wê ser lingan dihişt. Di bin daran de bi dil û can nîqaşên kûr meşand, his û hezkirina heval Zinarîn ji bo rêhevalên xwe bêdawî bû. Li hemberî tarzên klasîk ên jinê pir aciz bû, bi xwe di rewşên wisa de pir êş kişandibû ji ber vî jî di her keliyê jiyane de têkoşineke bêhempa ji bo azadiya hemû jinan pêşdixist. Rêbertî

potensyaleke pir mezin di heval Zinarîn de dît ji bo ku ew roleke pêşeng di pêşxistina artêşbûna jinê de bileyze hewldanên mezin kir. Heval Zinarîn jî, ji bo pêşketinê vekirî bû, dixwest hîn baştir û kûrtir fêm bike. Ji ber ku bendewariyên ewqas mezin ji bo heval Zinarîn hebûn ku ew piştî xilasbûna perwerde jî demeke dirêj li qada Rêbertî ma û lehûrbûnên kûr kir. Di heman demê de hertim di hesreta dîtina welat de bû. Pir caran Heval Zinarîn digot "Min Kurdistan nedît" û dema wexta wê ya çuyîna welat hat bi coş û moraleke bilind wek militaneke Apoyî berê xwe da Botanê.

Gerîlatiya wê li çiyayê Botanê destpêkir, êdî xweşikbûna heval Zinarîn bi xweşikbûna çiyayên Kurdistanê re bû yek, xwe di milê taktîk û stratejiyên şer pir zû pêşxist. Taybet di vê demê de, nêzikatiyên çewt û neqebûlkirina avakirina yekineyên jin û artêşbûna jin ji bo hevalan gelek astengî û zehmetî ava kir. Sekna heval Zinarîn li wir de jî diyarker bû, ev hemberî hemû kevneperestî bû, sekna jina azad, ti car serê xwe li hemberî zilamtiya kevneşop netewand. Gelek hewldan çêbûn rêxistinbûna jin parçe bikin yan jî însiyatifê ku nû hatiye avakirin, bişkinin. Heval Zinarîn tu car vî rewşê qebûl nekir, têkoşineke bêhempa

meşand û helwesteke mezin nîşan da, her dem ber bi azadiyê ve diçû. Di sala 1997'an derbasî Faraşîn bû, wê demê plankirina dorpêçêke bi 300 hevalan hebû. Dema çalakî her du heval ku cihê xwe di rêveberiyê de digirtin şehîd bûn, yek ji wan heval Welat bû. Heval Zinarîn pir bandor bû û xwe di sekn û armanc de hîn zelaltir kir. Bi derbasbûna Faraşînê re, ya ku bi zozanên xwe tijî kulîlkan wek bihûşteki bi nav û deng bû, girêdanbûneke pir xurt avakir, bû evindara xwezaya Kurdistanê. Heval Zinarîn sadebûn û cewherbûn her tim diparast; hevaleke mutewazî bû, dixwest bi keda xwe encam bigire û mezin bibe.

Sala 1997'an de amadekariyên dijmin ji bo operasyoneke mezin di vê herêmê de hebûn. Dema bi helîkopter û balafiran şereke djwar derket, gelek heval şehîd ketin. Rixmê tenê demekî pir kin li Faraşîn bû, heval Zinarîn pir bi israr dixwest roleke aktîf bileyze, cihê xwe tepe de girt û li wir di êrîşên bênavber a balafiran de, di dîroka 04.09.1997'an de li Çelênîxê şehîd bû. Heval Zinarîn carekê di nav axaftinên xwe de wan gotinan anî bû ser ziman "Eger ez şehîd bikevim dixwazim rûyê min saxlem bimîne" bi rastî çiqas bedenê wê ji derb xwaribû rûyê heval Zinarîn hîn jî wek xwe bû. Şehadeta heval Zinarîn li ser hemû hevalan bandoriyeke mezin ava kir. Hem di hevalên jin de, hem jî di hevalên xort de lêhûrbûneke kûr ava kir û bû pêşengekî şoreşa jinê. Di vê têkoşinê de heval Zinarîn bi xwezayî pêşengtî listî bû.

**"TU BÛYÎ GULA
WELATÊ XWE KU
TU CAR NAÇILMISÎ"**

DEVRİMCİ HALK SAVAŞI BİR BÜTÜNDÜR - II

DESTİNA MARİNOS

Önceki yazımızda TC eğitim sisteminin gençler ve genç kadınlar üzerindeki yozlaştırma ve asimilasyon politikaları, üniversite gençliğinin bu politikalar karşısında tarihten bu yana açığa çıkan direniş mirası ve Önderliğimiz şahsında tüm topluma dayatılan tecridin gençler ve genç kadınlar için neden en büyük mücadele gerekçesi olması gerektiğine değinmiştik. Buradan yola çıkarak bu yazımızda da bu mücadelenin ne temelde olması gerektiğini, yol ve yöntemlerini ortaya koymaya çalışacağız.

Önder Apo “daha Ankara’da “talebeler” olarak anılan ilk grup aşamasında ; “Sömürge Kürdistan’ kavramının beynimde ve yüreğimde yol açtığı titreme ve ardından baygınlık geçirmem ilk ve son bir olaydı. Gerçekten tuhaf karşılaşmıştım, ancak bir kavramın neden bu denli etkili olduğunu sonraki gelişmeler kanıtlayacaktı” dediği bu tespiti yapmasıyla Kürdistan devrimcileri için uzun soluklu bir mücadele süreci başlamış ve her geçen gün paradigmasal değişim dönüşüm süreçleriyle kendisini bu günlere, milyonlara varan bir halk

gerçekliğine dayandırarak ulaştırmıştır. Kuşkusuz PKK’nin en temel ilkelerinden biri de halk gerçekliğine dayandırılmış olması ve bu mücadeleyi “Devrimci Halk Savaşı’na dönüştürmesidir. “Halk” kavramı kapsayıcı olduğu kadar ideolojik derinliği olan bir tanıma da sahiptir. Vatan, millet, devlet kavramlarının aksine toplumun her kesimini içine alarak tekçiliği, ırkçılığı, cinsiyetçiliği çağrıştırmaz. Zaten ulus-devlet ideolojisinin böl-parçala-yönet politikası toplumu en küçük hücrelerine kadar parçalayarak artık kendisini tanıyamayacak duruma getirmiştir. Bu durum Kürdistan’da en derinlikli haliyle uygulanmakta ve Kürtler için halk olma, toplum olma adına neredeyse hiçbir şey bırakılmamaktadır. Bu haliyle PKK’nin çıkışında Kürtleri yeniden bir halk olma gerçekliğine kavuşturma ve bunun için de her şeyden önce mücadele edecek bir toplum haline getirme esas olmuştur.

Önceki yazımızda ulus-devlet ideolojisinin üniversite kurumları aracılığıyla gençliği kampüslere hapsederek halktan kopuk, duyarsız bir nesil yaratma politikalarına değinmiş, bu

temelde gençliğin bu politikalar karşısında bir direniş mirası olduğunu vurgulamıştık. Dolayısıyla üniversite kampüslerinden taşmayan her mücadele kendi içerisine hapsolüp yenilgi ile sonuçlanmaktan kurtulamayacaktır. Tarihte bunun örnekleri boldur. Halk olgusunun kapsayıcılığına değinirken kuşkusuz bunun en dinamik öncü gücü gençler ve genç kadınlar olduğunu hatırlatmakta fayda vardır. Dolayısıyla bir halkın özgürlük mücadelesinde gençler ve genç kadınların halk gerçekliğinden kopuşu bu mücadelenin yenilgisi anlamına gelir. Tabi bu yenilgi en çok da bu iki kimliğin yenilgisi olmaktadır. Bundandır ki Önder Apo'nun

"Kürdistan Sömürgeci " belirlemesinin ardından grup, üniversite kampüslerinden taşarak yönünü Kürdistan'a, Kürt halkına çevirmiştir. Aslında ülkeye dönüş kararıyla PKK, daha grup aşamasında Devrimci Halk Savaşı'na yönelmiş, Kürt halkı adına halktan kopuk, Kürdistan gerçekliğinden kopuk bir mücadele yürütülemeyeceğinin somut bilincine varmıştır.

"Eğer bu saldırıların birinci hedefiysek o zaman en önde direnenler de bizler olmalıyız"

"Devrimci halk savaşı bir bütündür" dedi Önder Apo. Bu bütünün öncü inşa gücü de gençlik ve kadındır. Devrimci Halk Savaşını salt bir askeri savaş olarak görmemek gerekiyor. Faşist sömürgeci hegemon güçler toplum üzerinde çok yönlü bir savaş yürütmektedir. Kültürel soykırımdan tatalım ekonomi, eğitim v.b her türlü alana saldırarak zayıflatma ve yok etme savaşı veriyor. Bunun karşısında yürütülecek olan her türlü mücadele, özünde bir halkın öz savunmasıdır. Dolayısıyla devrimci halk savaşı da esasta bir öz savunma savaşıdır. Bunun içerisinde bir halkın kimlik savaşı vardır. Dolayısıyla Kürt halkı, gençleri ve genç kadınlarının da her şeyi gerilladan beklememesi gerekiyor. Eğer bu saldırıların birinci hedefiysek o zaman en önde direnenler de bizler olmalıyız. Toplumda her insanın şu veya bu şekilde bu savaşın içinde yer alması gerekir fakat gençlik için bu yeterli değildir. Bir öncü olarak yerini almalı ve sorumluluk sahibi bir bilinçle devrimin inşa gücü olmalıdır.

Bu öncülüğü yaparken sistemin içi boş, amacından saptıran, liberalizmi dayatan ideolojik argümanlarının etkisi altına girmeden, devrimci halk savaşının amaç ve hedeflerine kilitlenerek doğru temelde bir pratiğin sahibi olması gerekmektedir. Devrimci Halk Savaşının birçok boyutu vardır. Örneğin kültür-sanat, ekoloji, ekonomi, sosyal boyut vb. Sömürgeci faşist düşman ve kapitalist modernite sistemi ,

cennet coğrafyamızı bir bataklığa sürüklemekte, doğamızı talan etmekte, kültürel tüm değerlerimizi yozlaştırmaktadır. Eğer kendimizi bir ekolojist olarak nitelendirip Cudi'de her gün yanan ağaçları, yanarak can veren hayvanların acısını hissetmiyorsak, eğer erkek egemenlikçi sistem karşısında kadın özgürlüğünü savunuyor ama her gün katledilen, tecavüze uğrayan, şiddete uğrayan kadınların öfkesini hissetmiyorsak, eğer kendimizi bir devrimci olarak nitelendiriyor ama bu halkın evlatlarının, özgürlük gerillalarının her gün kimyasal silahlarla katledilmesinin öfkesini derinden hissetmiyorsak o zaman hâlâ müthiş çelişkili bir yaşamın içerisinde amacımızdan sapmışız demektir. Sadece savunduklarımızın teorisyeni olmak yetmez. Pratiği olmayan bir ideoloji bizim değildir.

Önceki yazımızda aydın üniversite gençliğine değinmiştik. Aydın gençlik demek toplumsal her soruna duyarlı, bilinçli hareket eden ve bilince çıkardığının en büyük pratikçisi olan demektir. Dolayısıyla eğer kendimizi aydın gençlik olarak nitelendiriyorsak o zaman bulunduğumuz her alanda Devrimci Halk Savaşının öncü militanı olma sorumluluğumuz var demektir. Unutmayalım ki bizlere sürekli sadece iki seçenek sunan ve her iki seçeneğin de ya ölüm ya da kölelik dışında bir yaşam tanımayan bu sistem karşısında

alternatifsiz değiliz. Önder Apo İmralı sürecindeki ağırlaştırılmış tecrit koşullarında demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü paradigmasıyla komployu boşa çıkartarak bizlerin alternatifsiz olmadığını net bir şekilde ortaya koymuş, her zaman için üçüncü bir yolun olduğunu göstermiştir. Önderliğimiz bu paradigmayı ortaya koyarken "Ben bu kadar kafa patlatıyorum, yoğunlaşmaktan dolayı başım ağrıyor ama bu kadar düşünce geliştirmeme rağmen bu düşüncelerden gerçek anlamda yararlanma, değerlendirme olmamaktadır" dediğinde bizler, pratiğimizin daha doğrusu pratiksizliğimizin bu tecridi ağırlaştırdığının bilincine vararak harekete geçmeli ve tecridi kırmanın en etkili yol ve yönteminin Devrimci Halk Savaşını doğru temelde yaşamsallaştırmak olduğunu bilmeliyiz. O halde bizler de üzerimize düşeni yapıp devrimci halk savaşının birer militanı olmak dışında hiçbir yaşamı kabul etmemeli "ya ölüm ya kölelik" sloganına karşı "ya özgür bir yaşam ya özgür bir yaşam" sloganının pratiğiyle cevap olmalıyız.

**"Pratiği
Olmayan
Bir
İdeoloji
Bizim
Değildir"**

VEĞERA XWE TÊKOŞÎN DIXWAZE

ZELAL ROJ

**Wekî jineke Êzîdî koçberbuyîn
ji bo we çi îfade dike?**

Ji welat dûrketin û di nava pergala kapîtalîst de ji dayîkbûn dihêle ku mirov zor û zehmetiyê bijî. Zarokatiya min li Elmanya derbas bû. Bi sê saliya xwe ez diçûm bexçê zaroka, ev jî mecbûriyet bû. Di nava jiyana zarokatiyê de herî zêde em bi zarokê malbatê nas re tevdigeriyan. Derdorê me malbatê Kurd hebûn ku tekiliyê baş bûn. Malbat di salên 90'î derbasî Ewropa bûn. Qismeke mezin a malbatê koçberî Ewropa bûn, tenê hejmarêk kêr li welat hebû. Çiqas ez bixwazim behsa zarokatî bikim jî ez zêde nikarim bînim ser ziman ji ber ku zarokatiya di koçberiyê de pir bi êş e. Ez di malbatekî mezin de mezin bûm. Ez 6 saliya xwe diçûm dibistanê û heta refa 11 min xwend. Di nava dibistanê de zehmetî hebûn. Ji ber ku çand cûda bûn. Du çand bi hev re jiyana kirin mirov di navberê de dihêle. Her wiha mirov nizane bê ka çawa tevbigerê. Aliyek dibêje “tu Kurdî; çanda xwe biparêze.” Aliyek jî ji te re çanda Elmanî dispêre. Her wiha bi gotinên faşîst ve nîşan didin ku te qebûl nakin. Ev dihelê ku pir caran mirov nizane gelo çawa tevbigerê. Di navasîniyê de hevaltiyek ava dibû lê tenê di wir de sînordar dima ji ber ku derve de zêde nikaribûn qebûl bikin. Ev tarz, çand û pergala mirov de kesayeteke ku di navberê de maye ava dike. Di nav malbatê de çanda Kurdî dihat jiyana kirin, derve jî çanda Elmanî dibû mecbûriyetek. Tu dixwazî di derve de jî çanda Kurdî jiyana bikî lê ev nayê qebûl kirin. Her çiqas em dibêjin malbatê çand parastîye lê ev jî tam ne rast e. Ji ber ku malbat jî hatiye bişavtin. Di vê yekê de dewlet taybet kar dike. Ger malbat nehêle ku zarokên wê tevlî jiyana yoz bibin dewlet yekser dest lê werdide. Ango bi tu awayî nahêle ku ciwan di bin venêrîna dewletê derkeve.

**Pergala kapîtalîst ji bo jineke Kurd û
Êzîdî jiyaneke çawa rewşa dibîne?**

Daxwaza berdana dibistanê her hebû. Zîhnîyeta faşîst nêzikatiyên xwe li hember xwendewanên ku penaber in jî cuda bûn. Bi awayekî eşkere netewperestî dikirin lê heman demê de behsa edalet û demokrasîyê dikirin. Em dikarin behsa kîjan edaletê bikin, kîjan maf û demokrasîyê? Min dibistana pergala red kiribû lê min bi xwe lêkolîna çanda xwe nekiribû. Dema min dest bi lêkolîna çanda Êzdayetiyê kir min dît ku ev pênase jî ji hêla dijmin ve hatiye kirin. Faşîzmê ji bo berovajî kirina dîrokê û tunekirina nasnameyên cuda her tişt kiribû û her tişt şaş nivîsandibû. Ji bo xwe bidin qebul kirin qaşo ji bo jiyaneke aram derfetên bi konfor ava dikirin. Ya rastî pergala kapîtalîst ji bo xwe koleyê herî baş ava dikir û bîryara jiyana wê jî bi xwe dida. Ev pergala desthilatdar me bê fikir, bê lêpîrsin, bêhêz, bê bawerî û bê iradê dike. Dema mirov di wê derê de kar dike pir zêde wateya şîrket, bûrokrasî û hwd. lêpîrsîn nake. Mînak: şîrketa ku ez tê de dixebitîm li ser gelê Kurd û gelê cîhanê komkûjî pêk anî. Ev yek di dibistanan de jî nayê gotin. Ev pergala; zîhnîyeta zilamsalar û desthilatdar ji me çanda me, dîroka me û nasnameya me vedişêre ku mirov bê zanebûn koletiyê qebûl dike. Mînak cihê ku min tê de kar dikir dixwestin nakokî di navbera misilman û Êzîdîyan de ava bikin lê encam negirtin. Zimanê me qedexe kirin lê ji bo berjewendiyên xwe ji me xwestin ku em bi mirovên Elmanî nizanin re tercûmantîyê bikin. Nakokî her diçû zêdetir dibû lê dîsa jî me tam bawer nedikir bê ka jiyaneke din gengaz e yan jî rêyeke çareseriyê heye. Di rastiyê de pewîstê were zanîn ku ev ne tenê zîhnîyeta çend mirovan e. Ev hemû zîhnîyeta zilamsalar, kapîtalîst û hêzên hegemon in ku dixwazin me wek mirovên mirî birêve bibin.

Ji bo vegera welat hûn herî zêde çi bandor bûn?

Fermana Şengalê û êrîşên li ser Rojava bi awayê hestiyarî bandorî li min dikir. Ez difikirîm lê belê min çareseriyek nedidît. Dema êrîşek berfireh li ser Rojava çêbû ez tevî çalakiyan bûm. Ez di çalakiyan de ji hêrsa gel û ciwanan pir bandor bûm. Ez bi qasî kesên ku vê êşî jiyan dikin bandor bûm. Her wiha min xwe lêpîrsîn kir bê ka çima min destpêkê de xwe berpîrsiyar nedît. Lêpîrsînên min her diçû zêdetir dibû. Heman demê de min lêkolînên xwe berdewam dikir.

Dema bi hezaran kes di çalakiyê de bûn dijmin êrîşî gel kir û ev yek di min de hêrseke mezin ava kir. Ji ber ku kesên çalakî dikirin daxwaza sekinandina şer û welatekî azad dikirin lê dîsa jî dihatin qetilkirin û rastî êrîşan dihatin. Bi demê re nakokiyên min hate asteke ku ez edî vê jiyanê qebûl nekim û jiyanê wusa nejîm. Daxwaza min edî li ser çuyîna welat bû. Jiyan di nav sîstemê edî bê wate bû. Min bi çavê xwe didît bê ka dijmin her tiştê çawa berovajî dike. Gelo kî dikare di nav pergala kapîtalîst de, di nav dibistanên wan de dîrok, zanist û fikrê rast bigre? Di esasê xwe de hemû malbat li ser zarokên xwe zext ava dike lê ev rewş ji bo jinên ciwan xerabtir e. Her tiştê me beriya em bifikirin û biryar bidin tê diyar kirin. Nayê pîrsîn ku bê ka ev ciwan çawa dixwaze jiyan bike. Encax tu bi hewldan û têkoşîna xwe bibî xwedî biryar û îrade. Ev taybet ji bo jinên ciwan derbasdar e.

Naskirina we ya Tevgera Azadiyê li ser vegera we ya welat çawa bandor kir?

Min Rêbertî û rêxistinê nas dikir ji ber ku hatin-çuyîna hevalan her hebû. Ez bi xwe ji hevalan pir bandor dibûm. Jiyan ku min jiyan dikir jî ji bo min bê wate bû. Naskirina Rêbertî jî bi awayê hestiyarî pêşket. Min biryara xwe ya tevîbûyîna da. Dema ez tevî bûm ez evqas kelecana û bimoral bûm ku min hîs kir ku ez ji nû ve dayik bûm. Belê; jiyanêke bi hezkirin, hêvî, hûrmet û rêhevaltî mirovan digihîne asîman...

Ev jiyan, jiyan di nav PKK'ê ye ku ji bo azadiya jinê, azadiya gelan, azadiya Kurdistanê têkoşîn dike û berdêlê giran dide. Ev jiyanêke biwate bû ku min weke jineke ciwan gav diavêtê.

Her bi rastiya dijmin re rû bi rû mayîn hişt ku ez xwe zêdetir bihêz bikim. Ji ber ku derdor her êrîş, tundî û tehdît hebû. Wan kiryarên ku dikin jî ji bo ku Êzîdî ji Tevgera Azadiyê qût bibin; dixwazin nakokî di navbera Kurdên Sunî û Kurdên Êzîdî de ava bikin. Ev pergala bi helandina civaka herî kevnar ve dixwaze encam bigre. Lê belê ev rastî îro hatiye fêhm kirin û sekna me li hemberî dijmin zelal bûye. Her çiqas dijmin bixwaze me ji rastiya me, welatê me û ji civakbûyîna qut bike li hemberî vê têkoşîn û berxwedanek li ser fikrê Rêber APO tê meşandin. Îro dijmin jî vê rastiye dibîne ku fikrê Rêber APO gelê Êzîdî ji fermanê xilas kir. Her wiha civakek berxwedêr ku dikare xwe biparêze; çand û nîrxên xwe xwedî derbikeve derxist holê. Civak di asta şoreşê de li hemberî dijmin xwe bi rêxistin kir. Wek jineke ciwan hîskirina welat xwe gihandina cewherê xwe ye. Daxwaza gelê xwe ji qirkirin û mêtîngeriye xilas kirin û girêdanbûyîna bi welat re edî nayê tûnekirin. Taybet bi hatina çiya re min ev azadî zêdetir hîs kir. Rêhevaltiya di nava PKK'ê de dihele ku mirov ji nû ve şîn bibin. Jixwe dijmin her tim jin dixê hedefa xwe. Ji ber ku ya li hemberî pergala zîlam serî rakir û şer kir dîsa jin bû. Jin pêşengê vê şoreşê ne û dikarin pergala desthilatdar û netewdewletê hilweşînin. Ev taybet di şoreşa Rojava de ku bi paradihmaya Rêbertî ve ava bûye, hat îspat kirin. Paradihmaya netewa demokratîk ya ku li cîhanê hêvî û azadi belav kir, edî bi rêxistinbûyîna jinan deng vedide. An go tiştê ku dijmin jê ditirsiya tê serê wê. Rêxistinbûyîna jin di kesayeta mirov de bawerî û îrade ava dike ku mirov edî dizane ku bê ka armanca wê çi ye. Armanc ser reya jinên ku kesayeta azad di xwe de afirandine de meşandine. An go şopandina şehîd Zilan û şehîd Sara ye. Ev jî Rêbertî fêhm kirin û pêkanîn e. Lê ya girîng mirov azadbûyîna hemî jinên cîhanê ji xwe re bike armanc. An go armanca herî mezin û pîroz ev e.

DIRİLİŞ

AXİN MAHİR DİCLE

Tohumun toprakta olması yetmez. Yeşermesi için suya, güneşe, sevgiye gerek duyar. Öyle ki yeşeren tohum fidan olup büyür, meyve verir ve hep tohum üretir. O ürettiği tohumdur, her daim yaşamı diri tutan. Bir tohum toprağa bu kadar can verip yeşertirken, düşünce onu hangi anlam düzeyine kavuştururdu? Yaşamı özetlersek; toprağın, suyun ve güneşin aşk birleşmesinden dirilir tüm diğer canlı türleri ve anlam kazanma çabasıyla canlılığı hep diri tutmak ister. Bu canlanma doğada hep yeniden yaşama yol açarken doğanın bir parçası olup düşünen varlık olan insanın da tanımı daha bir gelişkindir. Bu tanım toplumsallık ile doğa ve insan arasındaki simbiyotik ilkeli ilişki ile daha da anlam yüceliğine ulaşır. Birbirini yok etme değil de birbirini yaratma anlayışı insanlarda doğum-yaşam-ölüm ilişkisini kavrama düzeyini geliştirmiştir. Öyle ki ilk insanlar ölümlerini yüksek kayalıklarda bekletir; yılan, fare, kuş, akrep gibi hayvanlar gelip bu ölümleri yer, geriye kalan kemikler de anne karnındaki cenin şekliyle toprağa gömülür ve toprak bir anne karnını andıracak şekilde örtülür. İnanılır ki tıpkı bir tohumun yere düşüp filizlenirken toprağı delmesi gibi ölümleri de yeniden dirilecektir. Bu gelenek, mitoloji ve din ile günümüze kadar süregelmektedir. Mitolojide İştâr-Dimuzi öyküsünde bu inanç

görülür. Aynı zamanda Hristiyanlıkta İsa Mesih'in yeniden dirileceğine, Müslümanlıkta da kıyamet günü herkesin yeniden dirileceğine inanılır. Êzîdî ve Yarsanlarda ise yaşam-ölüm ikilemine kılık değiştirme olarak inanılır.

Yeniden yaşam inancından bahsederken en büyük dirilişin düşünsel diriliş olduğu kanıtlanmıştır. Düşüncedeki dirilişin insandaki ilk ifadesi toplumsallık olmuştur. Bu toplumsallık farklı toplumlar içerisinde güçlü manevi bağların oluşması ve toplumsal değerleri, ahlaki ilkeleri yüceltme temelindedir. Düşüncenin an be an gelişim sağlaması toplum yaratımlarına değer katmış ve daha da geliştirmiştir. Bu temellere dayanan toplumsallık ilk köklerini Mezopotamya topraklarına salmıştır. Bu toprakların en kadim halkı olan yüksek dağlı anlamına gelen Kürtlerdir. Fakat devrimsel nitelikteki gelişmelere karşı; karşı devrim olan kölecî, kurnaz egemen erkek zihniyeti, kadının yaratımı olan toplum değerlerine saldırmıştır.

Kadının yarattığı değerler ve kadın etrafında şekillenen toplum, tarihten günümüze kadar erkek egemen zihniyetin hedefi haline gelmiştir. Bu saldırılara karşı mücadele de her daim gelişmiştir. Bu saldırılar başta toplum öncüsü olan kadınlar ve gençleri hedef almıştır. 'Önce kadını vur, gençliği de uyuştur' politikasıyla Kürt halkında ciddi

önderliksel sorun ve boşluk oluşmuştur. Öyle ki Kürt halkının kendini çoğaltma ve beslenme dışında hiç bir yaşamsal fonksiyonu bırakılmamıştır. Kürt halkı için yaşam; 'yaşar, ne yaşar ne yaşamaz' misali sistem çarkında kendisini ölüme yatırmıştır. Kürt halkında oluşan umutsuzluk, tekrardan yeşerebileceğine ihtimal vermiyordu. Böyle bir durumun yaşandığı halk gerçekliğinde yaşanan önderliksel çıkış, kurumuş tahtayı yeşertme misali Kürt halkında büyük bir dirilişi sağlamıştır. Önder APO'da; geri geleneksel anlayışları yıkma, yeniden toplumsallığı yaratma temelinde arayış daha çocuk yaşlarda başlıyor. Kürt halkının içinde bulunduğu yaşama karşı büyük çelişkiler yaşayıp adına yaşam denilenin ölüm olduğunu ve yaşam olacaksa özgürlük temelinde olacağını, Önder APO felsefe haline getirmiştir. Bu felsefeyle Kürt halkında oluşan korkuyu, çaresizliği, umutsuzluğu kırıp sömürgecilerin oluşturduğu karanlık kuyuya karşı Kürt halkına güneş olmuştur. Bu güneş Kürt kadınında kendi olma mücadelesini başlattı ve güçlendirdi. Kadının en değersiz bir varlık olarak görüldüğü ya da yok sayıldığı geri geleneksel toplum gerçekliğinde 27 Kasım 1978 PKK dirilişi bu olguları değiştirdi. Onun için PKK yeniden diriliştir! Kadının kendini tanıması, var etmesi ve

kadın olmanın yüceliğinin oluşmasıdır.

PKK'nin özü olan Dêrsim'li tanrıça Sara'nın kavgasıyla başlayan Kürt kadınının özgürlük mücadelesi, verilen mücadele ile bütün dünya kadınlarının dirilişine kaynak olmuştur. Bu kaynak, kadının kendi öz savunmasını yapabileceğini Şehit Bêrîtan'da somutlaştırmıştır. Kadının büyük bir düşünce gücünün ve eylem gücünün olduğunu Şehit Zilan ve Şehit Sema da kendi ateşiyle kirlilikleri yakma ve küllerinden kendini yeniden var etme biçiminde kadının yaşam olduğunu gösterdiler. Eylemleri ve yaşamdaki

duruşlarıyla kadına bakış açısını değiştirip devrime inancı geliştirdiler. Bu inançla mücadele ardılı olan bütün genç kadınlar da Saraların, Bêrîtanların, Zilanların ve Semaların hiçbir zaman ölmediğini; gerçek anlamda yaşamı ifade ettiğini ve bu yaşamın bütün kadınlarda her daim yeşereceğini unutmamalıdır. Yani

yaşam bir bedeninin toprakla bütünleşmesi ile son bulmuyor; kendisini eylem ve düşünceleriyle var kılıyor. Yeniden ve yeniden diriliyor. Bu yüzdendir ki diriliş çirkinliğe karşı güzelliğin yaratımıdır! Diriliş nefrete karşı sevginin yeşermesidir! Diriliş köleliğe karşı özgürlüğün tercih edilmesidir! Diriliş olmaz denilene karşı oluru kılmadır!

"Diriliş köleliğe karşı
özgürlüğün tercih
edilmesidir!"

YURTSEVER GENÇ KADIN

BAKUR

JIN JIYAN AZADÎ SERBIXE AZADÎ

TOL JINA

ROJAVA

ROJHILAT

Hepimiz durup k e n d i m i z e soralım: Düşman kimdir, nedir, ne yapar, amacı nedir? Özel savaşın bu kadar yoğun yürütüldüğü bir süreçte belki de en çok muğlaklaştırılan ve anlamı saptırılmaya çalışılan kavram bu oluyor.

Düşman varlığını senin yokluğun üzerinden sürdürür. Düşman seni yok etmeye çalışır. Düşman seni sadece fiziksel olarak değil ruhen de öldürmek isteyendir. Düşman senin duygularını, benliğini esir alandır. Düşman en kutsalına, toprağına, tarihine, değerlerine saldırır. Düşman seni iradesizleştirerek kendine itaat eden bir köle haline getirendir. Düşman eğer buysa bundan bize yar, eş, dost olur mu? Tarih sayısız savaş örnekleriyle doludur. Bu savaşın en yoğunlaşmış ve ağırlaştırılmış olanını biz Kürt kadınları yaşıyoruz. Savaş en çok kadın ve çocukları etkiliyor. Nerede olursa olsun hedef hep bu iki kesim oluyor. İnsanlık ilk

süreçlerde savaşın iki ordu arasında belirli kurallar çerçevesinde yürütülürken 20.yüzyıla birlikte savaşın tarzı değişti. Savaş özelleştirilmiş bir konseptle yürütülmeye çalışıldı. Savaşın bu özel biçiminin hedefinde toplumun tümü vardır. Özel savaş bütün toplumu ve üyesi bireyleri iradesiz bırakmaktadır. Amaç fiziki olarak öldürmekten ziyade “ yaşıyan ölümler yaratmaktır. Kapitalist modernite güçleri de bu temelde dört parça Kürdistan’la birlikte nerede Kürtler varsa orada özel savaş uygulamalarıyla mücadelesiz ve iradesiz bırakmaktadır. Yıllardır fiziksel işkenceler, saldırılar, katliamlar bizi durduramayınca iktidarcı-devletçi zihniyet her parçada özel savaş politikalarıyla durdurmaya çalışmaktadır. Özel savaş, savaşın en alçak, en kirli biçimidir. Hiçbir ilkesi ve sınırı yoktur. Asıl tehlikeli olan yanı ise kimin dost, kimin düşman olduğu muğlaklaşır; açıktan fiziki bir saldırı olmayınca karşıdakinin düşman olduğu gerçeğinden seni uzaklaştırır. Ya da psikolojik olarak seni öyle bir ruh haline sokar ki kendine olan saygını

ve sevgini kaybedersen ve bu şekilde seni teslim almış olur. Bu temelde faşist-soykırımcı TC'nin özel savaş rejimiyle yönetilen bir devlet olduğunu asla aklımızdan çıkarmayarak son yıllarda gençlik ve kadın üzerindeki politikalarını iyi anlamalı ve buna karşı mücadeleyi nasıl yürüteceğimizi bilmeliyiz.

Yıllardır varını yoğunu Kürt halkı ve onun iradesini temsil eden PKK'yi bitirmeye adanmış ama bir türlü sonuç alamayan ve tersine PKK'nin her gün güçlendiğini gören bu işgalci devlet 90'lardaki kontrgerilla faaliyetlerinin ve fiziki saldırılarının sonuç almadığını görünce savaşın yöntemini değiştirdi. PKK gücünü halktan alan, halkla birlikte mücadele eden bir örgüt ise o zaman güç kaynağına yönelmek gerektiğinden yola çıkarak saldırı tarzını yeniledi. Halk ne kadar güçlü ise PKK o kadar güçlü, halk ne kadar örgütlü ise PKK o kadar örgütlü olmaktadır. Soykırımcı TC bu gerçeklikten yola çıkarak toplumu olabildiğince

çürümeye, yaratılan direniş kültürü ve değerlerinden uzaklaştırmaya adeta ant içmiştir. Toplumun en güçlü iki dinamiği kadın ve gençlik olduğundan kaynaklı da toplum içerisinde de asıl hedef bu iki kimlik olmaktadır. Özellikle bu özyönetim direnişlerinden sonra özelde direnişin geliştiği yerler ve yurtsever duruşuyla bilinen ve tanınan bölgeleri hedef olarak belirledi ve buralarda örgütün yarattığı değerler ve yaşam ölçülerinden insanları uzaklaştırmak için topyekûn bir savaş konseptiyle saldırılarını sürdürmeye başladı ve bu saldırılar hâlâ da devam ediyor.

Spor, sanat ve seks; uyuşturucu, ajanlaştırmave fuhuş ile gençler, kadınlar teslim alınmak isteniyor. Özelde TC rejimi kadınları tecavüz ve fuhuş ile onursuzlaştırmaya çalışırken son zamanlarda "sevgili" adı altında sözde duygusal bir ilişki geliştirmeye başladı. Önceden lojmanlarından, araçlarından çıkmayan polisler, askerler şimdi halkla aynı binada komşuluk yapmaya, kampüste ya da yurtların hemen yanında yapılan karakollarla bizimle iç içe olmaya başladılar. Sizce bu normal bir durum mudur yoksa arkasında nelerin döndüğünü iyi sorgulamak mı gerekir? Özellikle Kürdistan'da görev yaptıkları için diğer polis ve askerlerden binlerce lira daha fazla maaş alıyorlar. Bu kişiler gerçekte ne polistir ne askerdir. Bunlar özel olarak eğitilmiş ve görevlendirilmiş özel savaş elemanlarıdır. Kürdistan'daki asker ve polislerin sıradan, ekmeğinin derdinde olan insanlar olduğunu düşünmek düşman gerçekliğinden bihaber olmak, gaflet içerisinde olmak demektir. Seçilen profiller dikkatle incelendiğinde durumu daha iyi kavrayabiliriz: Sıradan asker ve polisten ziyade JÖH-PÖH'lerle doldurulmuş bir Kürdistan var. Ve ne hikmetse bunlar hep 20-30 yaşlarında, genç; 'eli yüzü düzgün' tipler oluyor. Yani kısacası genç kadınların ilgisini çekebilecek, onlarla sosyal ilişki kurabilecek tipler! Göbekli, ak saçlı polis ve askerler nerede acaba? Bu seçilen unsurların esas görevi elbette devlete askerlik-polislik yapmak değil genç kadınları uyuşturucu-fuhuş-ajanlaştırma ağına çekerek onursuzlaştırmak ve mücadeleden koparmaktır. Somut örneklerini son birkaç

"Özgürlük biz kadınlar için kendi olmak, kendi tarihini hakikatini bilmek ve bunu yaşamaktır"

yılda yaşadık: Gülistan Doku, İpek Er... Gever'deki korucu-asker iş birliğiyle kurulan fuhuş şebekesi yüzlerce örnekten sadece birkaçıdır. Gülistan Doku Amed'li yurtsever bir ailenin kızıydı. En son görüntüleri Zeynel Abarakov'la olmasına rağmen ve görüntülerde tartıştıkları çok açık olmasına rağmen sözde hukuk devleti TC yasalarına göre Zeynel'in baş şüpheli olarak tutuklanması gerekirken adeta kaçmasına yardım edildi. Zeynel'in babasının polis kendisinin de ne yaptığı belli olmayan bir özel savaş elemanı olduğunu göz önünde bulundurursak Gülistan'ın tesadüfen kaybolmadığını anlarız. Dersim direnişin ve yurtseverliğin yoğun olduğu bir yer olarak düşmanın stratejik hedeflerinden biri olmaktadır. Aynı şekilde İpek Er örneği bütün genç kadınların sorgulaması gereken bir konudur. İpek Er intihar etmiş gibi görünse

de aslında katledildi. İpek Er, Musa Orhan tarafından katledildi. Katledilmeden önce yazdığı mektubunda suçlunun Musa Orhan adlı tecavüzcü olduğunu açıkça belirtmesine rağmen devlet göstermelik gözaltı ve tutuklama ile bu tecavüzcüyü korudu. Hatta Türk ünlülere bile Musa Orhan'a 'tecavüzcü' dedikleri için davalar açıldı, cezalar verildi. Musa Orhan bir uzman çavuştu, devletin askeri idi. Devlet Musa Orhan demektir. Yani onun şahsında verilen mesaj şuydu: "Biz Kürt kadınlarına ne yaparsak yapalım kimse bizden hesap soramaz." İpek Er'in babasının korucu olduğu detayı önemlidir. Devlet teslim olmuş Kürt için bile aynı tutumu göstermektedir. Bir diğer örnek ise Gever'de korucu ve askerlerin iş birliği ile kafelerden köylere uzanan fuhuş şebekesi olmaktadır. Kafelerde polisler genç kadınlarla duygusal ilişki kurup

tecavüz ederek videolarını şantaj malzemesi olarak kullanıyor ve fuhuşa zorluyor. Aynı şekilde köylerde korucular ve askerlerin işbirliği ile kadınlara şantaj yapılarak fuhuşa zorlanıyor. Gever, özyönetimin yaşandığı, tarihe adını yurtseverliği ile yazmış bir bölgedir. Neden Gever'i seçti düşman? Çünkü bizi en güçlü yanımızdan vurmak isteyen bir düşman gerçekliği vardır. Gever hem özyönetim direnişleriyle hem de tarihsel misyonu bakımından düşmanın stratejik hedeflerinden biri olmaktadır.

Bu özel savaş elemanları temelde aşk, sevgi üzerinden ilişkililiyorlar. En başta aşk ve sevgi tanımlamamızı doğru yapmamız gerekiyor. Bu kişiler gerçekten bizim sevgilimiz, erkek arkadaşımız olabilir mi? Bu insanlar bizim kanımızla beslenen, varlığını bizim yokluğumuz üzerinde kuran kişilerdir. Bunlar düşmandır. Bu kişiler eğitilirken tamamen robotlaşan, ruhsuz ve mekanik varlıklar haline getiriliyor. Yani duygularla değil güdülerle ve talimatlarla hareket ediyorlar. Bu yüzden bu kişiler ruhsuz, duygusuz insanlar olduğu için ne komşuluk ne dostluk ne sevgililik yapılı. Çoğunun psikolojik sorunlarının olduğu da bilinen bir gerçekliktir.

Özelde genç kadınları hedef alan erkek iktidar aklı, kadını her zerresine kadar metalaştırarak saldırılarını sürdürüyor. Futbol ya da basketbol maçlarında 'ponpon kız'; sanat adı altında sahte sanatçılar yaratarak onlar üzerinden cinsiyetçiliği zihniyet olarak örgütlüyorlar. Dizilerde, filmlerde toplumda istedikleri gençlik profili, özelde genç kadın profilleri yaratmaya çalışıyorlar. Her kanal

lise dizileriyle, mahallede çeteleşen gençlik dizileriyle dolu. Bunların hepsinin özel savaş politikası olduğunu bilmek gerekir. Ayrıca bu dizilerde bu genç kadınlar ya hep tecavüze uğruyor ya da hep hayallerindeki erkeğin peşinde koşuyorlar. Yani sahte bir aşk ya da kadın için "kader" olarak görülen tecavüz kültürü meşrulaştırılmaya çalışılıyor.

Tüm bunlardan yola çıkarak şu soruya cevap vermek gerekiyor: Neden bu kişiler seçiliyor? Kürt kadınları yurtsever olmalarına rağmen neden düşmanla bu temelde bir ilişki geliştiriyor? Birçok açıdan ele alınması gereken bir konudur. Meseleyi sadece güdülere bağlamak dar bir yaklaşım olur. Asker ve polisleri bilerek tercih etmenin bilinç altında ne anlama geldiğini kavramak doğru çözümlemeyi geliştirir. Ezilen ve sömürülen bir Kürt, aynı zamanda hep bastırılmış ve sevgisiz, ilgisiz büyümüş kadınlar olarak güce ve korunmaya ihtiyacımız olduğunu düşünürüz. İşte aslında tercih edilen bu üniformalılar değil üniformanın kendisi olmaktadır. Tercih edilen temsil edilen güçtür; devletin ve iktidarın gücüdür. Bu kişiler bilinçaltımızda üst bir kimlik olmaktadır.

Bu noktada kendimizle yüzleşmemiz, içimizde yaşayan zayıflıklarımızı ve bunun yarattığı köle kadın kişiliğini iyi çözümlememiz gerekmektedir. Aynı zamanda gerçek sevgi ve aşk nedir diye kendimize sorup bu kavramları yeniden ele almamız önemlidir. Önder APO "hakikat aşktır; aşk özgür yaşamdır" dedi. Yani özgürlüğün olmadığı yerde gerçek aşk yaşanabilir mi? Her parçası işgal altında olan Kürdistan'ın genç kadınları en büyük aşkın vatanları, yurtları olduğunu bilerek hareket ederse Gülistanlar, İpekler ve adını bilmediğimiz onlarca, yüzlerce kadın bu faşist düşman zihniyetinin kurbanı olmayacaktır. Özgürlük biz kadınlar için kendi olmak, kendi tarihini hakikatini bilmek ve bunu yaşamaktır. Bu temelde kendini güçlendirmek ve düşmandan intikam almaktır.

Y C W K

Li Bakûrê
Rêxistinek nû a
ciwanan avabû, li her derî
rihê serhildanê zindî bû.

Li Gelek bajarên
Kurdistan û Tirkiyê de ji
dijminên faşist tol tên girtin.
YCWK Kurdistan ji dijmin re
dike goristan. Çalakiyên cûr be cûr
tê darxistin, bi çalakî û sekna xwe ya
hemberî tecrîdî re dirûşmeya "Ciwan
Fedaiyê Rêber Apo'ne zindî dibe.

Di destpêkî damezrandinê
xwe de li Wan, Stênbol û Mersînê
agirgeşkirin û bigovend û stranan
damezrandina YCWK pîroz kirin.
Ciwanên Bakûrê Kurdistanê bi
dil û can YCWK hembêz kirin û
bang li ciwanan kirin ku di bin
sîwanê YCWK de bibin yek.

Piştê damezrandinê bê
sekin li her bajarê bi îmza
YCWK perspektifên demê
hatin dayîn. Cih hebû ew
bi pankartan, cih hebû bi
molotofan û çalakiyan bû
lê rihê serhildanê zindî bû.
Li Amed, Wan, Colemerg,
Mêrdîn, Silopî, Şırnak,
İstanbul, Adana û hwd li
gelek bajaran çalakiyên
YCWK tol digire. Wê
dipareze ku hemû
ciwanên welatparêz
dikare li her qadê ku
lê ye bi rihê Demhat,
Warşîn, Tolhildan
û Kamûranan ji
dijminên faşist
tolê hilde.

QIRIX KİMDİR, NASIL YAŞAR

Merheba hevalno. Bugün sizlen çox önemli bi qoniya parmax basacaz, biraz nostalji yapacaz, biraz hakikat üzerine qonuşacaz, eskileri özleyecez ve yenilere xat wermeye çalışacaz. Xazırsız? Başli yax o zaman. Bugünkü konumuz qırax kimdir, nasıl yaşar?

Qırax ismi, Qundurasının arkasını qırarax giyenlerden gelimiş. Onlar, bi omzi düşik, çaketi bi omzının üstünde, Fiyaqali giyinir, filinta gibi gezerlermiş. Asi, ufff sistem qarşıti, düzenin başına belalarmış. Diyiler eskiden Amedde mehlesinin güvenliğini sağliyan kişilere qırax denimiş. Bu değerli abbelerımız evlenmemaxla taninimiş. Evlenen bi kişi, qırıxlıxtan men edilimiş. Çımkı evlenmağı özel mülkiyet olarax görilermiş û özel mülkiyete qarşilermiş. Özel mülkiyete bulaşan kişi artıx bir qırax olamaz, mehlesinin savunma görevini üstlenemimiş, itibar qeybedimiş. Yani özel mülkiyet onlar için kirlenmax gibi bişeymiş, toplumsal xırızılıxmış yani. Diger qırıxlar adeta ona sosyal tecrit uygululermiş. Mehlenin tüm gençleri qırıxlari kendilerine esas alimiş, yani öncilermiş. Sert insanlar, ağır abêlermiş. ama insanlardan en çox çocıxlari sewerlermiş, yani zalıme qarşı sertlermiş. Zalıme qarşı icab ettiğı yerde icab ettiğı muameleyi edilermiş, evlerin damında yatar, damdan dama atlayıp alemleri kovalar ve Güwercinleri çox sewerlermiş, hem de taqlaci olanlari. Asla boş gezmezlermiş. Her türlü kesici, delici alet üstlerinde mewcutmiş. Çox iyi bıçax kullanırlarmış, bilhassa kelebek ve sator. Döner bıçaxla dans eder heeeyt çeker eware okırlarmış, Sözlari ağızlarından bir kere çıkar û ne olsa da dedıxlerini

yaparlarmış. Yani qırıxlarda fikir-zikir-eylem birlikteği tammış. Mehlelerini xırxızlıxtan ehleksızlığa, her qarşı saldırıya qarşı korıarmış, bir özsavunma sistemleri warmış yani. Onların hukuxla filan işleri olmazmış, kendilerine göre bi edalet sistemleri warmış. Tabii ki xalqın adalet sistemi. Bi nevi mehlenin Yılmaz Güneyi gibi düşünebilirsiniz. Qorxısız ve çox cesurlarmış, ölümünden korxmaz, ezraille kumar oynarlarmış. Keskin baqışlari warmış. Zalımlara êle yandan baxtıxlarında Ezrail gözlerinin önüsüne gelir, heyati film şeridi gibi gözlerinin önüsünden geçermiş. Mehlesini sewen, mehleliyi qoriyan, yurtsever, ve görevlerinin bilincinde gençlermiş. Sabıqa qayıtlari dolırmış, her poles noxtasında aransalar da qarakol dıwarına siyasi sloğan yazarlarmış. Kaçax yaşar, firar gezer ama boyun egmezlermiş. Evet şiddete meyilli kişilermiş, ama esasta şiddetleri dewrimci şiddetmiş. Bu yüzden de herkes tarafından sevilırlermiş. Aqşamlari en son onlar uyur, tehlikeli şiir okıyıp dünyaya sataşırlarmış. İlkeleri olan prensipli kişilıxlermiş. İşte şimdi bu kültürel soykırım onların soyını tüketmeye çalışı. Sistem qırıxlar olsun istemi, onun yerine beredaylar ordısı olsun isti. Bağımlılıx batağına batmış, kafasını kaldıramıyan, ehlaqsız, arabesk, ilkesız, bilinçsız bi gençlıx yaratmax isti. Yani onlar için tehlikesız bi gençlıx. E yer mi şehir çocığı? Ben diyem yemez. Ê bi düşünin heval, her mehlenin böyle qırıxlari olsa, yanında genç qadın qırıxlari da kurılsa kim mehlemize pıslıx koyabilir. Mesela bu değerli arqaaşlarımız işe mehlelerinin teknik ajanlarını, yani mobeselerini yaxıp, yıxıp, perçe perçe ederax başlayıp, sonrasında bi iç temizlıxle devam edıp yavaş yavaş dışa açılısalar çox harika bişey olmaz sızce. Mesela kendi kendimizi biz yönetsax, ki zaten dewrimcılıx kendini yönetmaxla başlı. E geriye dewletten ne qali ki, geriye devrime ne qali ki. Êle degıl cigerlerim. Görevinizi Anladız degıl, iki gözimsız. Dê hayde Fiskaya, Bağlar, Huzurevleri, Kaynartepe û canım cigerim Ben û Sen. eylemlerinizi meraxla bekliyorum. canınıza ayıx olun, düşmani gördüğünüz yerde wurun.

DİRENDİK

Ey yeni kuşağın çocuğu!
Hatırla haykıran geceyi
işte böyle direndik, unutmaz gerçeği
bir kadının çığlığında direndik
bir kentin ortasında
bir dağın başında direndik
bir şikeftin karanlığında
Dicle'nin narin güzelliğinde direndik
Bir yüzün çok çekmiş çizgilerinde
Ağırî'nin kara kışında direndik
Bir isyanın ateşinde
Ama zaman evrildi
Amarâ'da bir ışık belirdi
Rêber APO hakikat avcısı
Bir gece değil, bin yıllıktır kavgası
Bu insan, özgür insan
Bu zaman, özgür zaman
Yenilgileri yen, bir yana bırak
Öfkeni örgütle, kanatlarına tak
Çünkü örgütsüz kımıldamaz tek yaprak
Artık ne cumhuriyetin kirli yüzü
Ne katil ruhluların kılıcı gürzü
Yenemeyecek özgür Kürd'ü
Kaldır başını göğe bak
Bu ebedi gerçekliktir
Bu sefer GÜNEŞ kazanacak!

Sema Vejîn

"PKK BİR SEVGİ ÇEMBERİDİR"
ÖNDER APO